

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM

CSÜTÜRTÖK, 1955 JANUÁR 20.

ÁRA: 50 FILLÉR

MEGVÉDJÜK A BÉKÉT!

Lapozgatva a tiltakozó levelekben, táviratokban, hallgatva a kisgyűlések és baráti beszélgetések felszólalóinak hangját, megérősödik az a vélemény, hogy Szeged dolgozói hallatják szavukat a béke védelmében. Egyszerű asszonyok, olyanok, akik még gondolni sem merték arra, hogy messi idegenbe levelet írjanak, most tollat fognak kezükbe, s levelet írnak a párizsi gyárak munkásaihoz, a nyugatnémet anyákhoz, emberekhez. Hallatják szavukat akkor is, amikor a Kereszt utca 16. szám alatt Szendrei József lakására — vagy másutt — beszélgetésre jönnek össze. Emlékezve a múltra, mai fontos problémákkal, mindennapi életünk, jövőnk ügyével foglalkoznak. A baráti beszélgetéseken nem hangzanak el cifrán megfogalmazott mondatok. Az egyszerű emberek egyszerűen beszélnek. A Kereszt utcai kisgyűlésen — mondhatnánk úgy az esti baráti beszélgetésen — Főszné a második világháború borzalmaival eleveztette fel, a fájó sebeket szaggatta, amikor az 54 halottról, az apátlan, anyátlan árvaokról beszélt. Tiltakozásuk szívként legmélyéről fakadt, elhatározásuk: megvédjük a békét, — tettekről beszél.

De menjünk tovább, lapozgassuk a tiltakozó leveleket, kövessük a békét követelők ezreinek mindennapos útját. A Szegedi Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat dolgozói rövid néhány nap alatt tízezerrel több aláírást gyűjtöttek a boltok vásárlóitól, asszonyoktól, emberektől. Mind, ki aláírta nevét, szavak nélkül is gyermekeire, békés otthonára, — szeretett szülőföldünkre, a haza egy részére, Szegedre gondolt. Ott találjuk a békeharcosokat városunk minden részén, a munkapadok mellett, a kaptafák mellett s az iskolák katedráin. Mind egytől-egyig hallatja szavát, állást foglal a nyugatnémet militaristák felfegyverzése ellen, egy új háború kirobantása ellen. És sokan a háborús emlékeztetőből nyert ösztönzés következtében tübcsestülük a veszélyt, még nem látják világosan, hogy egymagában véve a tiltakozás nem elég. Amikor a Kereszt utcában küldöttnek választották Dudás Demeterné kilencsaládos asszonyt, utraivalól nagyon sok jóval ellátják, s megfogadták, hogy egyszerű szavaikat tettekkel erősítik. És így tettek máshol is azok az asszonyok, akik a felszabadulási munkaversenyben már most teljesítették vállalkozásukat, s e nemes versenyt a békeharc szolgálatába állították. Igaz az, hogy az egyszerű tiltakozások hatalmas folyamát duzzadnak az európai népek tiltakozásával s el tudjuk képzelni a háborús politikuskok terveit, szikrájában elfojtjuk a készülő háború lobbanó tűzét. A százmilliókban lévő erő — Szegeden sem hallgatnak a kisgyűléseken a mi erőnkönkről, a békétábor hatalmas, egyre növekvő erejéről — gondolkodóba ejti a pöffeszkedő, nagyhangon beszélő, háborút kovácsolókat, az angol, amerikai imperialistákat, akik talpig fegyverbe akarják állítani a revansrai vagyó SS-legényeket, Wehrmacht katonákat. Tudjuk, — így mondta ezt Pásztori Béláné is a Kereszt utcai kisgyűlésen —, hogy a német nép szíve mélyéből elítéli az új háború kovácsait, az SS-legények bandáját felbujtóikkal együtt. A német nép nem azonos a német militarizmussal!

A mostani békemozgalom a IV. Magyar Békekongresszusra való készülődés, a béke ágálói ellen való összefogás, egységbe kovácsolja a város munkásait, dolgozó parasztjait, kisiparosait, háziasszonyait, diákjait. A maga módján így fogalmazta meg ezt egy taktóli asszony: «Keveredünk mi egymással szóváltásba, néha köntökdünk is, de ha arról lenne szó, hogy ránk akarják szabadítani az imperialista fenevadat, akkor mint becsületes magyar, férjemmel s fiammal együtt én is oda állnék a sorba, hogy megvédjem békés építő munkánk gyümölcseit».

A békemozgalom, a haza, az otthon, a szülőföld forró szeretete egygyé kovácsol minden dolgozót, s tágtítja látókörüket a haza és az emberiség dolgai iránt. Menjünk csak el ezekre a kisgyűlésekre, a téli esteken lévő baráti békebeszélgetésekre, s meglátjuk, hányan vannak olyanok, akik most a baráti beszélgetések után a világ sorát, a nemzet, a város sorsát tárgyalgatva indulnak hazafelé.

Összejövetelt összejövetelnek követnek s a szavak lassan tetté érlelődnek. Ki-ki a munkahelyén ad tanubizonyságot. A szép és lelkesítő jelszó: «Megvédjük a békét» egyre szélesebb mozgalommá válik, s a Kereszt utcai, Szikra-házi kisgyűlések nyomán ma már száz és száz helyen találkoznak azok, akikre a nemzet, a haza — a béke védelme van bízva: az egyszerű emberek. Küldöttüket választanak a február 6-i szegedi békenagygyűlésre, majd pedig a IV. Magyar Békekongresszusra.

Építőmunkások értekezlete

Szegeden a szakszervezeti szék-házban tervismertető értekezletet tartottak az építőmunkások. Gyólai István igazgató elvtárs ismertette az elmúlt évben végzett munkát és az év első negyedének tennivalóit. Különböző területeken többféle okból zavarok voltak a múlt évben a 65/1. Építőipari Vállalat, most már Csongrád megyei Építőipari Vállalat munkájában. Ennek oka nemcsak a fegyelem lazasága, a szervezetlenség volt, hanem a munkaerővándorlás és egyes építészvezetők hanyagsága is. A törzset teljesítette ugyan az évi tervét, de mégis veszteséggel zárta az 1954-es évet, mert magas önköltséggel dolgozott. A részlegeknél sok brigád megállta a helyét, nagyszerű eredmények születtek. Mégsem beszél-

hetünk arról, hogy az építőipar Szegeden megfelelő jól dolgozott.

Gyólai elvtárs arról is beszélt, hogy ebben az esztendőben a részlegekre nagy munka vár. A terv teljesítése és a munka minőségének javítása nagyon fontos.

A felszabadulási munkaversenyben is résztvesznek az építők. Gyólai elvtárs ezután sorra ismertette a részlegek terveit az első negyedévre. A beszámolóhoz sokan hozzátartottak. Számos vállalat hangzott el az építési határidők csökkentésére, a munka hiba nélküli elvégzésére. Az építőmunkások szavaiból érződött, hogy az elmúlt évi hibákat nem akarják megismételni. A felszabadulási versenyben pedig, mint a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat dolgozói jó eredményeket akarnak elérni.

A felszabadulási munkaversenyben párosverseny szerződést kötött egymással Medgyesi László, a Szegedi Textilművek gyűrűsfonódájának művezetője és Márfi Mihály, a Szegedi Kenderfonógyár szárazfonódájának művezetője. A két fonóda, a két művezető egész évre versenyre lépett egymással.

A megállapított versenypontra között a terv napról napra való teljesítése, a termelékenység növekedése, az önköltség csökkentése és a minőség javítása szerepel. A nemes vetélkedést rendszeresen értékelik. A versenyrel kapcsolatosan megkerdeztük a két művezetőt.

„Jól karbantartjuk a gépeket“

Medgyesi László elvtárs, a Textilművek művezetője elmondta, hogy a segédművezetőkkel együtt gondoskodnak a gépek jó karbantartásáról s így az esetleges hibák megelőzéséről is. Az egyik legfontosabb feladatuknak tartják a hulladékosított terén elért eredményeik állandósítását. Ez fontos része az önköltségcsökkentésnek, de a termelés növelésének is.

Ahol a szép bútorok készülnek a lakosságnak

A „szegedi asztalosipari szövetkezetben nemcsak ígéretet teszünk, hanem kiváló minőségű konyhaberendezéseket, hálósobákat, kombinált szekrényeket készítenek a lakosság részére a felszabadulási munkaversenyben“. Ezt olvashattuk Andre Gábor leveléből, amelyet legutóbb szerkesztőségünkhez küldött.

Nézünk meg, mi a helyzet? A munkát öt brigádra osztották fel a szövetkezetben. Egy-egy brigád zömében egyfajta bútorokat készít. Ennek az az előnye, hogy

a lakosság által megrendelt bútorok

rovidebb idő alatt készülnek el. Az első emeleten négy tágas munkaterem van. Most ugyan egyiket sem lehet tágasnak mondani, mert a befejezés előtt álló munkák minden helyet elfoglalnak. Ha valaki be akar menni a Bozói brigádhoz, az ajtót vigyázva kell kinyitni, nehogy az a konyhaszekrényekbe ütközzön.

— Szűken vagyunk egy kicsit — mondja a brigádvezető. — Kétféle konyhaberendezés dolgozunk. Az egyikből, — amelyikbe a seprőt is el lehet zárni — húsz darab, a másik fajtából — ennek a konyhaszekrénynek nincs külön rekesze — tíz darab készül.

Igy festés nélkül is szépen mutatnak a konyhaberendezés darabjai. A csiszolás tökéletes. Ha festés kerül rájuk, meg lesz vele elégedve, akinek a konyháját díszíti majd. Az egymás mellé rakott szekrényekről a vasalások és az ajtók hiányzanak még.

A hálósoba bútorokat Kiss Lajos brigádja készíti. Az asztaloknál

a gyalúkések alatt

sűrű forgács hull a padlóra. A brigád Petőfiről nevezte el magát. Erre a névre büszkék is.

Átlageredményük 174 százalék és a minőséggel is a 99.99 százaléknál tartanak.

— A vállalkásunk most úgy szól, — mondja Kiss Lajos brigádvezető, — hogy március 10. helyett február utolsó napjaiban befejezzük a 150 darab asztal és a 30 darab négyfülkös szublót készítését a Bútorérték...

A határidő rövid, de a bútorok mind kifogástalanok lesznek, ez egyszer biztos. Azért lett a «Felszabadulási» Asztalos Szövetkezet a megye első szövetkezeteként, mert hiba nélkül dolgozott eddig is. A Kiss-brigád tagjai a bútorokon nem

MAI SZÁMUNKBÓL:

A TANÁCSVÁLASZTÁSOK UTÁN ISMÉT MEGKEZDIK A MUNKÁT A TÁRSADALMI ELLENŐRÖK (4. oldal)

TANÁRJELÜLTEK A KÖZÉPISKOLÁKBAN (4. oldal)

A BÉKE-VILÁGTANÁCS IRODÁJA KIBŐVÍTETT ÜLÉSÉNEK MEGNYITÁSA (2. oldal)

A felszabadulási verseny sikeréért

Párosverseny két fonóda között

Az elmúlt év decemberében Medgyesi László műszakjában a hulladék 3.82 százalék volt. Sikerként ezt leszorítani és a legutóbbi napokban 3.42 százalék, illetve 3.31 százalék volt a hulladék.

A hulladékosított teremben igen szép eredményt ért el Vencel Irén, Bereznai Teréz, Jójárt Anna, Barina Vera és Kálmán Etel is. Vencel Irén mindössze 2.41 százalékos hulladékkal dolgozott. A felszabadulási munkaversenyben a művezetők, illetve segédművezetők különösen megteremtik a műszaki feltételeket a vállalkások teljesítéséhez.

A zavartalan munkáért

Márfi Mihály elvtárs, a Kenderfonógyár művezetője elmondta, biztosították a gépek helyes beállítását, hogy így is zavartalan legyen a munka. Nagy figyelmet fordítanak arra is, hogy nyersanyagban és segédanyagban se legyen hiány. Az elmúlt év végén bizony megörtént, hogy a szárazfonó akadózott a napi terve teljesítésében, mert az előfónó nem adott elegendő anyagot. Az új évet jól kezdték és

a szárazfonó napról napra teljesíti a törvényt.

Létre hozták a szárazfonódaiban egy ötlágú ügynevezett termelési bizottságot, amelynek a tagjai rendszeresen tartanak megbeszélést a felmerülő kérdések megoldásáért.

— Nem feledekezünk meg mi a párosversenyről — állapította meg Márfi Mihály. — A termelési értekezleteken tájékoztatjuk a dolgozókat arról, hogy a verseny egy-egy szakaszában melyik fonóda vezet.

Akik az élen járnak

A Kenderfonógyár szárazfonódaiban is megszülettek már a felszabadulási munkaverseny első sikerei. A fonódaik közül igen szép eredményeket ér el például Bárány Jánosné is. Különböző a termelési bizottságnak is egyik tagja.

Szűcs Ferencné fonónő is szép eredménnyel dolgozik a vállalkozás teljesítéséért. Egy nap alatt 60 kiló fonalat kell elkészítenie és átlagosan 77 kilót gyárt. Hájás Istvánné egy nap alatt terven felül 16 kiló fonallal gyártott többet.

habútorral. Mielőtt kocsira rakják, kedves jelenet következik.

— Na, igyuk meg az áldomást, nagyon szép a konyhabútor. — Gémes Sándor zsebéből előkerül egy üveg jó szatymazi bor és sorra kínálja a festőket, akik az utolsó simításokat végezték bútorán.

Egy fájó pontja mégis van

a szövetkezet tagjainak. Napok óta foglalkoztatja őket, hogy mi lesz a helyiségükkel. Ugyanis a volt Orion börtény épületét csak bérlik. — Az épület most a Szörme-és Bőrruhakészítő Vállalat tulajdona. — A vállalat vezetői gondoltak egyet és a szövetkezet mostani festőműhelyét raktárhelyiségnek szeretnék elvenni. «Miért most?» — feszik fel a kérdést a szövetkezet dolgozói. Ilyenkor már könnyű. Fáradságos munkával hozták rendbe nemcsak a festőműhelyt, hanem az egész épületet. Új ajtókat, dupla ablakokat szereltek, a villanyt is bevezették a saját erejükkel, saját költségre. Mikor odahurcolkoztak az épületbe, nem törődött senki azzal, hogy milyen. Nagyon el volt hanyagolva. Most már új a tető is, a munkatermek falai is tiszták, szóval rendes az egész épület.

A szövetkezet tagságát nyugtalanítja a bizonytalanság. Ha a festőműhelyt raktárhelyiségnek veszi el a Szörme-és Bőrruhakészítő Vállalat, nem tudják hova tenni a festőket. Kényelmetlenebbül kell majd dolgozniuk, ami esetleg oda vezet, hogy a lakosság megrendeléseit nem tudják kielégíteni és munkájuk minősége romlik. A Szörme-és Bőrruhakészítő Vállalatnak engednie kellene és figyelembe venni azt, hogy a szövetkezetnek nagy szüksége van a festőműhelyre.

A Szegedi Vízügyi

Igazgatóság közleménye

Január 19-én délelőtt 8 óra. A Tisza mérsékelt áradása tovább tart. Csongrádnál 40 cm. Mindszentén 42 cm, Szegeden 41 cm volt az áradás 24 óra alatt. További lassú áradás várható. A Hármas-Körös és Maros is lassan tovább árad. A Hármas-Körösön a még várható áradásra tekintettel az I. fokú árvízvédelmi készültséget elrendeltük. A Maros áradása Makónál 24 óra alatt 16 cm volt. Lassan tetőzik.

Ebben az évben már

hához is szállítják az árut az állami áruházak

A budapesti és a vidéki állami áruházak nagyaktíváértékelésen megbeszéltek az 1955. évi feladatokat.

Az értekezleten elhatározták, hogy 1955-ben valamennyi budapesti és vidéki áruházban bevezetik a csomagok házhozszállítását. Ebben az évben hiányiellékek pótlására saját termelőüzemekben női koszműveket és kétpanfallós férfi öltönyöket gyártanak. A saját készítésű árukra garancialevéletet állítanak ki.

A szovjet állam békére, az államok közötti együttműködés kiterjesztésére törekszik

A Lengyel Népköztársaság, közvéleménye mély meglepéssel fogadta a szovjet kormány határozatát, hogy segítséget nyújt más államoknak az atomerő békés célokra való felhasználásával kapcsolatos kutatások fejlesztésében.

A Trybuna Ludu hangsúlyozza, hogy a szovjet kormány határozata ismét meggyőzően bizonyítja, hogy a szovjet állam békére, az államok közötti együttműködés kiterjesztésére törekszik.

A Szovjetunió erejének és gazdasági lehetőségeinek meggyőző bizonyítéka, hogy a Szovjetunió kész átadni más országoknak a téren szerzett tapasztalatait és segítséget nyújtani az atomlétesítmények építésében. Ily módon az atomenergia békés célokra való felhasználásának konkrét lehetőségei hozzáférhetővé válnak az egész emberiség számára.

A csehszlovák lapok első oldalán, vastagbetűs címmel közlik a Szovjetunió Minisztertanácsának határozatát.

A Szovjetunió javaslata — írja a Rudé Právo — újabb meggyőző bizonyíték a békétáborhoz tartozó országok közötti új viszony alapelveinek megingathatalanságára.

Hála a Szovjetunióknak, az atomenergiát tevékeny módon békés célokra fogják felhasználni.

A szovjet kormány határozata — írja a Scinteia vezércikke — örö-

asi jelentőségű a román nép szempontjából, mert ez a határozat egyszerűen távolokat nyit meg gazdaságunk és kulturális életünk fejlesztéséhez, hazánk felvirágoztatásához.

A berlini demokratikus lapok első oldalán vastagbetűs címmel közölték a szovjet kormány határozatát. A National Zeitung ezzel a címmel számol be a közleményről: »A Szovjetunió lehetővé teszi számunkra egy atomkutatóközpont építését«, a Berliner Zeitung címe: »A Német Demokratikus Köztársaság atommaglyát kap«.

Egész sor nagy amerikai lap kommentárjai azt bizonyítják, hogy a szovjet kormány az atomenergia békés felhasználásával kapcsolatos határozata nincs inyére az Amerikai Egyesült Államok kormányköreinek, a határozat váratlanul érte őket és nyugtalanságot keltett bennük.

Mint a New York Herald Tribune közleményéből kiderül, az amerikai kormány szakértői azt az aggodalmukat hangoztatják, hogy a szovjet kormány határozata erős hatást kelt majd sok országban és ezek a Szovjetunióhoz fordulnak majd az atomerő békés felhasználásához szükséges anyagi és technikai segítségért.

A lap ezzel kapcsolatban felszólítja az amerikai kormányt, minél előbb tegyen »bátor lépéseket«.

Schörner, az egykori német hadsereg tábornagya és Voss volt altengernagy levele

Berlin (MTI). Schörner, az egykori német hadsereg tábornoka és Voss, az egykori német haditengerészeti altengernagyja január 17-én levelet intézett a Szovjetunió kormányához:

— A szovjet kormány 1954 karácsonyán szabadon bocsátott bennünket és lehetővé tette hazatérésünket.

Jóllehet mindketten vezető szerepet töltöttünk be a Szovjetunió elleni háborúban, a szovjet kormány nagylelkű és emberséges módon fátyolt börtönytől mentett.

Sőt, mi több, hazautazásunk előtt módot nyújtott nekünk arra, hogy vendégekként megismerkedjünk a szovjet emberek életével, valamint a szovjet fővárosban folyó hatalmas kulturális és építőmunkával.

— Meg kell állapítanunk, hogy fogságunk ideje alatt is kor-

rekt és emberséges bánásmódban volt részünk, a szovjet orvosok és ápolók példásan viselkedtek gondunkat.

Mindaz, amit a legutóbbi hetek során láttunk és tapasztaltunk, mély nyomot hagyott bennünk. Feltétlenül élni akarunk a lehetőséggel, hogy a látottakról beszéljünk honfitársainknak.

— Összinté köszönetet mondunk a szovjet kormányknak irántunk tanúsított figyelméért. Biztosítjuk a szovjet kormányt arról, hogy az igazi emberséges és anyai tanácsok után nem ellenséges érülettel hagyjuk el a Szovjetunió területét. Ellenkezőleg: Mindent meg akarunk tenni, hogy hozzájáruljunk az egységes, demokratikus, független Németország és a Szovjetunió közötti, mély megértés kifejlődéséhez.

A Béke-Világatlanács Irodája kibővített ülésének megnyitása

Bécs (TASZSZ). Január 18-án este megnyitott Bécsben a Béke-Világatlanács Irodájának kibővített ülését. Az ülésen az iroda tagjai, továbbá 30 európai, ázsiai, amerikai, afrikai és ausztráliai országot képviselő nagyszámú meghívott vettek részt.

Jelen van az ülésen Frédéric Joliot-Curie, Eugénie Cotton, Jean Laffitte, D'Asiér De La Vigerie (Franciaország), Monica Felton, Pitt, Montagu (Anglia), Sereni, Fogliarini, Donini (Olaszország), Kornejcsuk, Fagyjev, Erenburg, Tyihonov, Geraszimov (Szovjetunió), Vire-Tuominen (Finnország), Hromádka és Mukarovszky (Csehszlovákia), Infeld (Lengyelország), Elfas, Eckert, Wandel (Németország), Isabelle Blume (Belgium), Kuo Mo-zso, Liu Kuam-ji és Liu Csang-song (Kínai Népköztársaság), Paramisvaran és Szunderlal (India), Ibrahim Szurobo (Indonézia), Endicot (Kanada), Vidales (Brazília) és mások.

Jelen vannak a Szakszervezeti Világszövetség, a Nemzetközi Demokratikus Ifjúsági Világszövetség, a Volt Ellenálló Nemzetközi Szövetsége képviselői.

Az ülést Frédéric Joliot-Curie, a Béke-Világatlanács elnöke nyitotta meg. Felolvasta Pietro Nenni és Edoardo Lombardi táviratát. Nenni és Lombardi táviratában közölte, hogy elfoglaltsága miatt nem vehet részt az ülésen. A táviratban rámutatnak, hogy a kialakult helyzet a népek minden erejének tömörítését követeli meg a nyugatnémet-országi remilitarizálás és az atomháborús veszély elleni harcra.

Joliot-Curie közölte, hogy a következő kérdések szerepelnek a napirenden:

1. A béke megvalósításának az északiatlanti szövetség tanácsának a nukleáris fegyver alkalmazásáról hozott határozatával kapcsolatban.

2. Valamennyi békeszerető erő harcának továbbfejlesztése a német

militarizmus újjáteremtésére irányuló párizsi egyezmények ratifikálása és megvalósítása ellen.

Kitüntetések a Szovjetunióban

Moszkva (TASZSZ). K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke január 18-án a Kremben G. M. Puskinnek, a Szovjetunió NDK-beli nagykövetének és főbiztosának szolgálati érdemeiért és kifogástalan munkájáért átnyújtotta »A megbecsülés jele« érdemrendet.

K. J. Vorosilov jókívánságait fejezte ki G. M. Puskinnek és további sikereket kívánt munkájához.

A Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének törvényerejű rendelete értelmében David Zaslavszkij, a kiváló szovjet publicistát 75. születésnapja alkalmából és a szovjet sajtóban végzett gyümölcsöző munkájáért a »Munka Vörös Zászló Rendjével« tüntették ki.

Megalakult

a magyar mezőgazdasági újságírók szakosztálya

A Magyar Újságírók Országos Szövetségén belül január 19-én megalakult a budapesti és a vidéki újságírók, valamint a mezőgazdasági lapoknál dolgozó munkatársak mezőgazdasági szakosztálya.

Rövid külpolitikai hírek

Peking (Új Kína) A Zsenminzsi-pao szerdai rövid kommentárjában megállapítja, hogy Jicsiangsan sziget két óra alatt történt keddi felszabadítása »A korszerű katonai technika, valamint a kínai népi felszabadító hadsereg szárazföldi, légi és tengeri erőinek szoros együttműködése által aratott diadalm«.

»A győzelem azt mutatja, hogy a kínai népek rendíthetetlenül elszánt akarata Tajvan felszabadításának kivívása. Az óceán nem akadály a hős kínai népi felszabadító hadsereg előtt« — jelenti ki a Zsenminzsi-pao.

★

Peking (Új Kína) A kínai Népköztársaság minden részében hatalmas érdeklődést keltett a szovjet kormány ajánlata, hogy Kínának és más országoknak segítséget nyújt az atomenergia békés felhasználásában.

Kantontól Északkelet-Kínáig az egész sajtó foglalkozik a szovjet ajánlat hírével. Peking utcáin a lakosság nagy tömegei olvasták a lapok erről szóló híreit. A kínai rádióállomások többször sugározták a szovjet ajánlat szövegét, amelyet a város különböző pontjain elhelyezett hangszórók is közvetítettek.

Tudnivalók a beadási kötelezettség teljesítéséről 1955. év elején

A megye termelőinek nagyobbik része megértette azokat a felhívásokat, amelyek az 1954. évi beadási kötelezettség teljes egészében való teljesítésére hívták fel a figyelmet. Vannak azonban olyan termelők, akik elhanyagolják az államnak járó mennyiségek beadását és még 1955. év kezdetén is hátralékosok. Ezeknek a termelőnek arról kell elsősorban gondoskodniuk, hogy bármely cikktípusból fennálló hátralékukat még január 30-ig rendezzék, mert hátralékuk rendezésén kívül az 1955. év első negyedére beütemezett mennyiségek is esedékessé válnak.

Hogyan kezdjék meg a termelők az 1955. évi beadás teljesítését?

Az 1955. évi beadási kötelezettséget az előzetes hús- és tejbeadási lapon lerögzített ütemezésben és ott feltüntetett mennyiségek figyelembevételével kell teljesíteni. Ezáltal azonban elsősorban az évi beadási kötelezettség első negyedére beütemezett mennyiségek és a mult évi hátralék teljesítésével kívánunk foglalkozni.

SERTÉSBEADÁS

Amennyiben a termelőnek mult évi hátraléka van, elsősorban azt kell rendeznie, akár társulással, akár egy egész sertés beadásával. Amennyiben a kész hízottsertés hátralékát és 1955. évi kötelezettségét is fedezi, a termelő mindkettőt teljesítse kész hízottsertésével. Amennyiben a termelőnek 1955. év első negyedének valamely hónapjára szól az ütemezés, a sertést minden körülmények között be kell adnia, akár hízobnaállítással, akár megvásárlással útján.

A termelők annak ellenére, hogy ütemezésük a későbbi időre szól, de kész hízottsertés rendelkeznek, sertésbeadásukat előbb is teljesíthetik.

TEJBEADÁS

Amennyiben a termelőnek mult évi hátraléka van, beadási kötelezettségét úgy kell teljesítenie, hogy hátralékát az 1955. január havi ütemezéssel együtt teljesítse. A hátralék és a januári terv teljesítése után pedig arra kell törekednie, hogy az ütemezésnek megfelelő

mennyiség mindig hiánytalanul be- szállításra kerüljön.

BAROMFI- ÉS TOJÁSBEADÁS

A baromfi- és tojásbeadásnál is elsősorban a mult évi hátralék rendezendő, de emellett az 1955. évre esedékes mennyiséget is az ütemezésnek megfelelően teljesíteni kell. Tekintettel arra, hogy a tojás- és baromfi-beadási kötelezettséget az előzetes tervfelbontás során csak negyedévi ütemezésben állapították meg, fel kell hívjuk a termelők figyelmét arra, hogy az első negyedévre beütemezett mennyiséget máris kezdjék meg szállítani, ne várják meg a negyedév végét, hogy a zavartalan ellátást biztosítani tudjuk. Az első negyedévben esedékes mennyiség havonkénti állandó szállítása ellátásunk zavartalan- ságát nagyban elősegíti. A fennálló rendelkezések ezen túlmenően módot nyújtanak arra, hogy a termelők egész évre rendezzék tojás- és baromfi-beadásukat.

A FELSZABADULÁSI VERSENY

A beadási kötelezettség teljesítésére való felhívással egyidejűleg említést kell tennünk országunk elsőrendű nagy ünnepéről, április 4-ről, amikor a magyar nép szabadságunk tíz éves évfordulóját ünnepli. Ipari üzemünk, bányászaink, munkafelajánlásokkal, több, jobb árucikkkel gyártásával készülnek az ünnepre. A mezőgazdaságban dolgozókat üzemi munkáinak soraikba várják azért, hogy ők is megtegyék vállalásaikat, felajánlásaikat. A mezőgazdaságban dolgozók jobb és több termeléssel, a beadási kötelezettség maradéktalan teljesítésével vehetik ki részüket. Ünnepeljen minden termelő beadási kötelezettségének teljesítésével, hogy országunk ellátásáról gondoskodhassunk.

A begyűjtési megbízottak minden városban, községben felajánlásokat gyűjtenek. Csatlakozzék, tegyen minden termelő felajánlást a beadási kötelezettség teljesítésére és teljesítse felajánlását, hogy április 4-e ünnepét dolgozó népünk zavartalan ellátásával is emeljük.

Obrátka László,

a Megyei Begyűjtési Hivatal vezetője

Örvendően megnövekedett az elkészült és készülőben lévő magyar darabok száma

Színházaink műsorpolitikájáról

Ibós Ferenc, a Népművelési Minisztérium színházi főosztályának helyettes vezetője nyilatkozatot adott színházaink műsorpolitikájáról.

— A színházi tervek »margójára« — mondotta — mostanában elég sok megjegyzés kerül, s a színlapo-

kat, műsorokat szemlélő jószándékú érdeklődők valóban nem egyszerűen az lehet a benyomása, hogy színházaink műsorpolitikájában aránytalanságok vannak. Kétségtelen, hogy műsorpolitikánk, helyesebben színházaink eddigi bemutatottái elég sok észrevételre adhatnak okot.

— Műsorgetvünk főfogyatékossága — állapította meg több más mellett —, hogy színházaink nem eléggé a mához szólnak.

Nem mutatják meg eléggé fejlődésünk legfőbb kérdéseit: kevés az új magyar, a szovjet, a népi demokratikus, s a haladó nyugati darab is.

Nem ment minden rendben a műsorpolitika terén a minisztérium részéről sem. Több esetben volt bizonyos huza-vona egyes darabok műsorratuzése során.

Mi nemcsak irányítani, segíteni is akarjuk őket — nem akadékoskodással — hiszen mindkettőnknek közös célunk, feladatunk népünk nevelése.

Mindnyájunk számára örvendetes, hogy elkészült és készülő új magyar darabok mind a mennyiség növekedése, mind a színvonal szempontjából biztató képet nyújtanak, s ha az évad második felében nem is számíthatunk már nagyobb javulásra, a következő évad kilátásai annál biztatóbbak. Megközelítően sem a teljességre törekedve elegendő Barta Lajos, Gyárfás Miklós, Heltai Jenő, Hubay Miklós, Ilyés Gyula, Németh László, Sarkadi Imre, Sándor Kálmán, Szabó Pál, s Urbán Ernő új darabjára utalni. Bár az új darabok jórészt mai életünket vizslik színpadra, a tematika összképe még jócskán hagy kívánnivalót.

Megnőtt például a foglalkozás az értelmiség problémáival — s ez örvendetes —, viszont szinte teljesen hiányzik munkaszótálynak életének ábrázolása, valamint a parasztság életéből merített témák száma is kevés.

Hiányznak a tematikából olyan fontos kérdések, mint az antiimperialista- és békeharca, a proletár nemzetköziség,

Petrovics István

Costarica, „a gazdag part“

Costarica — spanyol név, magyarra lefordítva gazdag partot jelent — középamerikai köztársaság január 12-én, hajnalban inváziós csapatok támadták meg: tengerészeti alakulatok a Csendes-óceán felől partraszállva elfoglalták Puerto Soley kikötőt, szárazföldi csapatok pedig Nicaraguából kiindulva több, a nicaraguai határhoz közel fekvő helyiséget szálltak meg, majd, miután több város ellen légitámadást intéztek, a fővá-

ros ellen indultak. Figueres elnök csapatai azonban megállították a betolakodókat, több ütközetben megverték őket és — mint a kormánycsapatok hadijelentése közli — felgöngyölítésük folyamatban van.

Costarica egyike azoknak az államoknak, amelyek eddig »kevés vizet zavartak« a világpolitikában. 1502-ben fedezte fel Kolumbusz. A spanyolok rövidesen teljesen meghódították és 1821-ig uralmuk alatt

tartották. Ekkor független államnak kiáltották ki, de tagja lett az akkor megalakult középamerikai konföderációnak. Ténylegesen 1838. óta független. Területe 51 ezer négyzetkilométer, lakosainak száma 800 ezer. Ezek közül 8 ezer az indián, a lakosság többi része legnagyobb részét meszité — a fehérek és az indiánok házasságából származó félévr. Főfoglalkozásuk a földművelés. Fővárosa San José (kivéve: Szán Hozé), 87 ezer lakossal.

Az ország területének nagyobb része hegyes, síkságai azonban igen termékenyek. Costarica — Guatemala, Honduras, Nicaragua, San Salvador és Panama középamerikai köztársaságokhoz hasonlóan — »banánköztársaság«, mivel a kávé kiváon a banán a legfőbb mezőgazdasági termék. Az United Fruit Company és az Atlantic Fruit Company amerikai mamutvállalatok birtokában van a banán- és a kávéültetvények legnagyobb része. Ugyancsak ez a két mamutvállalat a tulajdonosa a costaricai ipartelepeknek és a közlekedési vállalatoknak is.

Az Amerikai Államok Szervezetének külön vizsgálati bizottsága most Nicaraguában vizsgálja meg a costaricai kormány panaszát, amely szerint a Costarica elleni inváziót Nicaragua segítségével hajtották végre. A vizsgáló bizottság természetesen jól tudja, hogy a costaricai kormány panaszja helytálló. Tevékenysége ezután csak arra irányul, hogy elűntesse azokat a bizonyítékokat, amelyek szerint a Nicaraguából kiinduló támadásról az Egyesült Államokban is tudtak.

Pártélet *

Az agitációs munka állandó javítása a Szegedi Textilművekben

Ha visszatekintünk az elmúlt esztendőre, elért sikereink, győzelmeink mögött ott találjuk népnevelőink odaadó, áldozatos munkáját, nemcsak a termelésben, hanem a dolgozók nevelésében is — mondják a Textilművekben. Népnevelőink segítettek abban, hogy megértessük dolgozóinkkal pártunk és kormányunk célkitűzéseit, segítettek abban, hogy e célkitűzések megértése új tettekre serkentse üzemünk munkásait.

Az üzem népnevelőinek mintegy hetven százaléka már három-négy éve végzi nevelő, felvilágosító munkáját és becsülettel ellátja ezt a feladatot.

Az üzemi pártbizottság állandóan tájékozódik a népnevelők munkájáról és az alapszervezetek segítségével határozottan és tervszerűen irányítja tevékenységüket.

Ennek is köszönhető, hogy legutóbb, amikor megtárgyalták az üzemi agitációs munka kérdéseit, a hibák megszüntetésére időben tudtak megfelelő határozatot hozni, melyeket végre is hajtottak. Az üzemben belüli fluktuáció következtében például egyes helyeken visszaesett a politikai munka, mivel többen a népnevelők közül is más munkaterületre kerültek. Emiatt részben át kellett szervezni a népnevelő hálózatot. A cél az, hogy az üzemben, ahol éppen olyan üzemrészt vagy gépcsoport se legyen, ahol nincs népnevelő munka és az, hogy állandóan emeljük az agitációs tartalmi színvonalát. Ennek érdekében is több intézkedést tettek a vállalatnál.

Az elmúlt hónapban a népnevelő munka tartalmának és irányításának megújítása érdekében például a 2-es alapszervezet — az Alkotmány műszak — népnevelőivel összevont népnevelő értekezletet tartottak. A pártbizottság vezetése ismertette az agitációs munka feladatait és azt is, hogyan foglalkozzanak a népnevelők a dolgozókkal. A népnevelő értekezlet résztvevői több új tapasztalatot elmondottak egymásnak, s határozatot fogadtak el munkájuk megújítása céljából. Elhatározták és megfogadták, hogy **ezentúl mindig tanulmányozzák a legfontosabb párt- és kormányhatározatokat, tanulmányozni fogják a pártajtó cikkeit is, amelyeket felhasználnak munkájuk jobbátételéhez.**

Elhatározták azt is a népnevelők, hogy ezentúl jobban felkészüljenek a népnevelő értekezletekre és valamennyien elmondják, hogy milyen problémák foglalkoztatják a dolgozókat, mi az, ami rontja a

hangulatot, mire kérnek választ és miben kérnek segítséget. Ezzel a pártbizottság is jobban tájékozódik a dolgozók általános hangulatáról, s jobban tud segíteni a népnevelők munkájában s a dolgozók problémáinak intézésében. Ezeknek a megbeszélésekre persze nem várják meg mindig a népnevelő értekezletet.

A népnevelő csoportfelelősök — akikkel minden tíz napban rövid megbeszélést tartanak az alapszervezetek vezetőségei — felkeresik a csoportjukba tartozó népnevelőket

és az időközben felvetődött vagy előtérbe került problémákat megbeszélnek velük. A népnevelő csoportfelelősök pedig a pártbizottságtól és a pártbizottság tagjaitól kapnak állandó munka közbeni tájékoztatást és segítséget munkájuk végzéséhez. Így a szokásos, rendszeres időközben megtartott értekezletekben kívül a személyes érintkezés következtében is állandó kapcsolat van a pártbizottság — a pártbizottság és a népnevelő csoportfelelősök, valamint a népnevelő csoportfelelősök és a népnevelők között. Ez nemcsak a kölcsönös tájékozódást és az agitációs munka jobbátételét segíti, hanem ellenőrzést is jelent a népnevelő csoportfelelősök és a népnevelők munkája felett.

A népnevelők saját tapasztalataik alapján azon a meggyőződésen vannak, hogy akkor fogadják őket bizalommal a dolgozók, ha igaz, baráti szóval beszélnek hozzájuk. Zsók Antalné és Tóth Piroska is ezt a megállapítást erősítették meg.

Tudjanak a népnevelők — mondották még — dolgozóitársaik családi problémáiról, örömeikről és bánatukról,

az előbbieken osztozzanak, az utóbbiak esetén segítsenek a népnevelők, ahogy tudnak, tanácsal, ügyük intézésével stb. Ez az uralkodó elv a népnevelők között.

Az üzemi párt alapszervezetek és a pártbizottság figyelemmel kísérik a népnevelők munkamódszerén kívül az agitációs munka tartalmi részét is és amit lehet általánosítanak a jó tapasztalatok közül és ismertetik a többi népnevelővel is. A pártbizottságok igyekeztek arra irányulni, hogy minél közelebb kerüljenek a dolgozókkal, megismerjék azok problémáit, segítsenek rajtuk. De ugyanakkor megértették a mindennapi feladatok elvégzése és a jobb élet megteremtése közötti összefüggést is és ezáltal a párt politikájára iránti még nagyobb támogatásra, még jobb munkára lelkesítették a dolgozókat.

Tegnap este 5 óra előtt ismerős arcú fiúk, lányok igyekeztek a «Juhász Gyula» általános iskola felé. Az üzletekben, az asztalos, a kártyos, a kovács, a lakatos műhelyekben, a patyolatnál, a szövetkezeteknél, a kisiparosoknál, az üzemekben találkozunk ezekkel az arccal: ipari tanulók.

Mesterségük gyakorlati elsajátítása mellett a szükséges általános műveltséget szerzik meg a Könyvnyúipari Minisztérium ipari tanuló iskolájában. Most a téli szünet eltelével ismét megkezdődött az iskolai foglalkozás.

Az első tanítási napon

megbeszélték a tanulók, hogyan készülnek hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára. Mindenki-nek volt valami ötlete, elgondolása. Most versenyeznek először — nagy dolog ez — szeretnék megmutatni tudásukat, erejüket, akaratukat. Kipirulva beszéltek, vitatkoztak, s nagynehezen a következőben egyeztek meg:

Elhatározták, hogy szakmájukat még tökéletesebben elsajátítják. A szakmai gyakorlatokon mintadarabokat készítenek és ezekből a legszebb, legtükéletesebb mintadarabokból április 4-én kiállítást rendeznek.

Az iskola órája ötöt mutat. Az I. vegyes Á. osztályban még mindig hevesen beszélgetnek a tanulók. Kiss Mihály, a táblához megy, s így szól:

milyen mintadarabot készítenek.

Kovács István lakatos. Ma egy éve még a Földműves utcai általá-

nos iskola tanulója volt. A modellező szakkörben dolgozott. Ott határozta el, hogy lakatos lesz, jó lakatos. És már most szeretné ezt bebizonyítani.

A kis Szilágyi Mózes csendesen mosolyog, neki — a fényképező szövetkezet tanulójának — jó dolga van, nem kell sokat tornie a fejét, hogy mit készítsen. Egy remek művészi kivitelű képpel vesz részt a versenyen.

Tamélléssel kezdődik az év

A fiúk emlékeznek még az előbbi megkezdésre és mindenki igyekszik tudását összeszedni. A tanár kérdéseire szépen jelelnek, Lábas elvtárs meg is dicséri őket.

Azután ugyanúgy, mint a többi órán, az új anyag közlése következik. Mégis más a mai nap, az első verseny fűti a jövő könnyűipari szakmunkásait.

Az óra közötti szünet csendesebb a szokottnál. Az I. vegyes Á. osztály szakonként csoportosan beszél.

Az alacsony szökehajú Mózes Mihály asztalos tanuló, — akit mindenki csak kis Mózesnek nevez — barátjával, Ujvári Jánossal — akivel együtt dolgoznak a szövetkezetben — arról beszélnek,

milyen mintadarabot készítenek.

Kovács István lakatos. Ma egy éve még a Földműves utcai általá-

nos iskola tanulója volt. A modellező szakkörben dolgozott. Ott határozta el, hogy lakatos lesz, jó lakatos. És már most szeretné ezt bebizonyítani.

A kis Szilágyi Mózes csendesen mosolyog, neki — a fényképező szövetkezet tanulójának — jó dolga van, nem kell sokat tornie a fejét, hogy mit készítsen. Egy remek művészi kivitelű képpel vesz részt a versenyen.

Nem lesz könnyű dolga,

hiszen Szegeden már több fényképező tanuló van, akikkel fel kell venni a harcot.

Révész István a Hangszergyár ipari tanulója. Azért választotta ezt a szakmát, mert nagyon szereti a zenét. Most is a zenéről, hangszeréről beszél társainak.

Mindenki a maga szakmáját dicséri, Kiss Mihály szobafestő tanuló, azzal dicsekszik, hogy ő, a szobafestők széppé varázsolják a dolgozók otthonát. Bán László — aki a Patyolatnál dolgozik — arról beszél, hogy ő a háziasszonyok munkáját könnyíti meg, de Kovács Józsefet és még több társát, — akik az Építőipari Szövetkezet tanulóit, — nem lehet meggyőzni. Szerintük az ő szakmájuk a legszebb és büszkén lépnek jó meleg váltás munkaruhájukban.

Komoly munkával, nagy szorgalommal készülnek a szegedi iparos-tanulók felszabadulásunk 10. évfordulójának méltó megünneplésére.

Felszabadulásunk 10. évfordulójára

a legszebb darabokból kiállítást készítenek a szegedi ipari tanulók

FAZEKAS JÓZSEF ESETE

Jó meleg volt, június felé járt az idő, s Fazekas József három hold földjén bőségesen akadt tenivélő. Egyik este, amikor hazatért a munkából, két ember várta: a DÁV-tól jöttek, a villanyórát felülvizsgálni.

— Miért nem volt itthon, amikor meghagytuk írásban, hogy jövjön! — kérdezték nagy hangon.

— Kérem én itthon voltam, maguk nem jöttek el.

— Mi eljöttünk! És miért nem mutatja meg a villanyórát?! — Megmutatom én, de miért beszélnek velem ilyen hangon? — méltatlankodott az öreg Fazekas József, most már nem valami barátságos hangon. Kinyitotta a lakás ajtaját és betessékelte a két embert. Azok megnézték a villanyórát és leszerelték. Jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben ez állt: Fazekas József gorbombán viselkedett és lopja az áramot.

Fazekas azonban természetesen nem írta alá ezt a jegyzőkönyvet. — Lopom az áramot?! Félek én attól, nem értek én ahhoz. Még ilyet mondani... — magyarázott az öreg, önértékelésben mélyen megbántva.

A villanyórát elvitték, s a Petőfi Sándor sugárút 54. szám alatti lakásokra sötétség borult. Hároman laktak a házban. Ez az egy villanyóra volt csupán és a lakók a házbérben fizették a villanyzárlat — mert Fazekasé a ház. A má-

sik két lakónak később felszerelték a villanyórát. Az öreg most sem valami barátságos hangon viselkedett a szakemberekkel, akik kint jártak a házban.

— Nekem is hozzák vissza a villanyórát — követelte.

Kár volt a szóért, nem szerelték fel, ellenben beidézték a bíróságra. Nyomozták: igaz-e a vád, ami ellene szól. A villanyóra felülvizsgálatalánál a DÁV-tól kiküldött két ember megállapította ugyanis, hogy túl kevés a fogyasztás és a villanyóra mögött a fővezetékhez is be van kötve elágazás. Hogy ki csinálta, mikor — a felszabadulás után pár hónapig Fazekasék nem tartózkodtak a lakásban — és igaz-e, hogy lopta az áramot — ezt vizsgálták. Háromszor is be kellett mennie a járásbíróságra. Az eset után egy évre pedig — 1954. augusztus 16-1. keltezéssel, Battyán László járásbíró aláírásával pecsétes írást kapott, hogy a „társadalmi tulajdon elleni lopás büntete miatt indított eljárást a bíróság megszüntette, mert az ügyvédek a vádat bizonyíték hiányában eljuttették.”

— **Na végre** — sóhajtott az öreg, amikor kézbe vette ezt az értesítést. Arra gondolt, hogy most már majd kap új villanyórát, hiszen bebizonyosodott, amit ő mindig állított; nem lopta az áramot. Most már majd nem kell petróleum lámpával meg gyertyával kintlódnia. Ment is a DÁV-hoz a Kossuth Lajos sugárútra, majd a Klauzál térre. Több emberrel beszélt. Igéretet is kapott; majd felszerelik az órát. Kinn voltak a lakásán is, „megnézni a helyzetet”, nem egyszer. De hiába: 1953. júniusa óta mindezt ideigénytelen vakoskodni a lakásában.

Eljött panaszra a „Délmagyarország” szerkesztőségéhez, elmondta a történetet.

— Tessék elhinni, önértéke van az embernek. Engem bírósággal zaklattak egy évig. Ugy érzen, most sem járnak el velem becsületesen. Kérem, segítsenek rajtam.

A DÁV-nál tudtak a dolgról, elmondták, milyen gorbomba volt Fazekas József — azt azonban nem, hogy véle szemben sem voltak túlságosan udvariasak.

— Igen, — jegyezték meg, — feltehető, hogy lopta az áramot. Igaz, a bíróság felmentette, de mi ezzel nem értünk egyet.

— De hát elvtársak, egyáltalán nem valószínű, hogy ő ilyesmit tett volna, hisz a bíróság is felmentette...

— Nem lehet azt tudni, senki sem vallja azt be. Valaki mással is megcsinálhatta...

Ebben már volt egy adag rosszindulat. Pedig olyan emberről van szó, akit szabályszerűen felmentet-

tek az alaptalan vád alól és fél év óta kéri a villanyóráját vissza, de nem kapja.

— Iratlan törvény azt írja elő, hogy ahol már egyszer leszerelték a villanyórát, — mondták — és a lakásban szabadon van a régi vezeték, oda addig nem szerelik vissza, amíg be nem építik a falba a vezetékét. Már pedig nála így van, különben is ő a lakótól több pénzt szedett be, mint amennyi villanyzárlatát fizetett.

Gyerünk ki a Petőfi Sándor sugárúti házba. A vezeték valóban szabadon vannak, de a másik két lakásban is ez a helyzet; mégis felszerelték az órákat. Persze, most azt mondják Fazekasék, hogy miért nem lehet nekik is felszerelni. Beszélünk az egyik lakóval, aki elmondta, ők nem is fizettek villanyzárlatát, az benne volt a házbérben — a „túlfizetés” tehát nem igaz. Viszont Fazekaséknak másfél éve nincs bekötve a villanyuk.

— Nem lehetne mégis felszerelni a villanyórát, és mondjuk egy kötelezvényt aláíratni, hogy egy, vagy másfél éven belül ezt a vezetékét beépíteti a háztulajdonos a falba — kérdeztük az illetékesektől.

— Hát lehetne, ha legalább azt a rézkapcsolóját lecserélteti,

Most már tehát lehet segíteni Fazekas Józsefnek, akinek esete éppen akkor kezdődött, amikor a magyar nép elindult a júniusi úton. Pedig ezt az ügyet jóval hamarabb is el lehetett volna intézni, módot találni arra, lehetőséget adni egy embernek, családnak, hogy azt az intézkedést — ami egyébként helyes — hogy a falba kell építeni a szabályos vezetékét, megcsinálta, végrehajtja. S nem kellett volna olyan hamar elvetni a sulyokot, alaptalanul valódi egy embert áramlopással, amit aztán nem tudtak bizonyítani. Az emberről való gondoskodás programjába az ilyen eset egyáltalán nem illeszthető be. Fazekas Józsefet emberek bántották meg — emberek engeszteltek meg gyors intézkedésükkel. S ebből az esetből azt a tanulságot is levonhatjuk mindenkinek: hogyan nem szabad az emberekkel bánni.

Markovits Tibor

Az Építőipari Szövetkezet dolgozói

a felszabadulási verseny során mozgalmat indítanak, hogy az anyagok felhasználása 100 százalékos legyen, — írja Kédel Józsefné levelezőnk. — Teljesen meg kívánják szüntetni az igazolatlan mulasztásokat. A szövetkezet dolgozói az elmúlt évhez viszonyítva 8 százalékkal növelik a lakosságnak

Elkészült a hatalmas, új áruházzal Kisteleken

Vasárnap már megkezdődik az árusítás Kisteleken, a Petőfi utca és a budapesti országút sarkán lévő emeletes, hatalmas áruházzal. A Kistelek és Vidéke Földműves-szövetkezet építette ezt az áruházat, amely községi viszonylatban méreteit tekintve első az országban. Mindenféle ruházati cikket: cipőt, ruhát, felöltőt, kalapot, kesz-

tyűt, fehérműt stb. vásárolhatnak itt a község és a környék dolgozói, mintegy két és fél millió forint értékben. Azonkívül vas, műszaki árucikkek bő választékban állnak a vásárlók rendelkezésére. Külön élelmiszer részlege lesz az áruháznak, amelyet vasárnap délelőtt 10 órakor ünnepélyes keretek között nyitnak meg.

SZEGEDI JEGYZETEK

„Bizza csak ide...”

Három voltak és az ipari tanulók sötétszínű egyenruháját viselték. Egyikük — akit társai Lajosnak szólítottak — különösen hangosan fel-tűnt, vagányul viselkedett. A Széchenyi téren az I. számú Posta-hivatal irányában haladva hangoskodott társaival s néha-néha egy-egy megjegyzést is „megeresztett” a fiatalabb lányok felé. Egyes járókelők rosszulva csó-válták fejüket, mert enyhén szólva kicsit illetlennek találták viselkedését. A József utca felé vezető úton Lajos nem azért volt Lajos, hogy ne találja fel magát. Miközben nem éppen illetlen-mesen válaszolt a rendelkezésére álló asszony figyelmére, Lajosot bizonyára hosszabb időre.

— **Bizza csak ide** „édesapám”, mástlan én már jára — választott társai nevetésétől kísérve, egy öt figyelmeltől idősebb embernek. Azzal másik két tanuló társával segítségével már hízta is magát feljelle a fára. Úgyesnek látszott mozgással bujkált 6-7 méter magasra az ágak közt és előrehajolva próbálta kinyújtott kezével elérni a szíjat.

— **Még egy kicsit,** — biztatta önmagát s még egy óvatos nyújtózás után — ekkor már löbögött a próbálkozását — s egy asszony rémülten felkiáltott — arca bukvá zuhant lefelé az ágak között. Nehány pillanat és a „bizza csak ide, édesapám” helyike választadója az oldalára esve, fejét beleverve az aszfaltba eszméletlenül terült el a fát alatt, melyről erre hangos csipogással a másik fára szálltak át a verebek.

A posta épülete előtt álló jákon hangos csipogással nagy csapat

veréb tanyázott. Ez adott hírtelen nagyobb éredekességet számukra: mindhárom a fák alá igyekeztek. Előbb kar-lengéssel és pizszegéssel próbálták a verebe-ket elriasztani. Amikor azonban ez nem járt eredménnyel, Lajos le-vette derekáról szíjat és dobálta a fa ágak közé. A verebeket nem sikerült ugyan elriasztani, de a derekóval úgy feldobta a fa ágak közé, hogy fenn-maradt. Társaira nézett: most mi lesz? Azok persze nevettek rajta. No, de Lajos nem azért volt Lajos, hogy ne találja fel magát. Miközben nem éppen illetlen-mesen válaszolt a rendelkezésére álló asszony figyelmére, Lajosot bizonyára hosszabb időre.

GERA JÓZSEF

A NAGYAPA ALÁÍRÁSA

Termője még egyenes. Olyan, mint a jegyzék, ahogy mondani szokás. Hatvanhét esztendő múltán el felelte, de sokkal fiatalabbnak látszik. Szemöldöke fekete, akár csak meglepő szeme. Orra alatt a kis nyírt bajusz azonban már ezüstös. Nem fukarkodik a szóval, fiatalos mozdulatokkal magyaráz.

A neve: Németh István. A Szegedi Ruhagyár ügyvezető igazgatója. Különböző az Arvát utca 47. szám alatt a lakása. Két fia van: Béla és István. A fiúk nőstény, családjuk van. Béla az Erőmű csillaga, jelenleg a repülőknél van átképzésen; Katalin, Pista a Szegedi MÁV Igazgatóságon tölt be fontos beosztást.

Németh István bácsi nagyapja. Három unokája van. A hároméves Ercsi, Bélák kislánya, aztán a tíz esztendőes Karsai és a hat éves Klárika — a Pista gyermekei.

Amikor kérdezzük a nagyapát, hogy szolgál az egészsége, színpant egyet cigarettájából, kiestt oldalt billenti fejét és nevetve adja meg a választ:

— Jól... még nem is érzem magam halvánthé esztendősnak.

Németh bácsi szabadnapos. Otthon van feleségével együtt. Kellemes meleg a konyhában. Reggel fél 8 körül jár az idő. Léptek koppannak a ház előtt. Jön a Pista fia, meg a felesége is és hozzák a kis Karsikát, meg a Klárikát. Mert a nagyszülők vigyáznak az „apró emberkére”, amíg edesapjuk a MÁV Igazgatóságon, edesanyjuk pedig a Ruházati Boltban végzi a munkáját. Szívesen, de még milyen szívesen foglalkozik a két öreg az unokákkal.

Szalad nagyapjához a kis Károly, Klárika meg a nagymama körül sürgölődik.

...Délután van és estébe hajlik a nappal. A téli nap vörös sugarakat lövel mielőtt búcsúzik. A Karsai gyerek ott ül nagyapja térdén s lovagol. Beszél hozzá a nagyapa, akit a gyermekek úgy hívnak: Nagytata. Szeretik is a kerekre táglalt gyerek szemekben ott fénylik a nagyszülők iránti tisztelet. A nagytata és persze a felesége is büszke az unokákra. Egy vér a Károly és a Klárika is velük... Szóval a család.

De most a barna bővű Károlyka meséskönyvet akar nézni. Ezen lehet segíteni. „Várjál, majd mindjárt!” — szól a nagyapa és ellép a könyvtárhoz. Szó szerint értendő, hogy a könyvtárhoz. Mert idősebb Németh Istvánnak — így igaz — több mint 300 kötetes könyvtára van. Szakavatott kézzel választ ki egy képekkel teli könyvet. Aztán nézi Károlyt és persze ott már mellette a kislány, Klárika is.

Nem baj az, ha az idősebbek együtt szórakoznak a gyerekekkel s talán ők maguk is a perc, vagy a félóra ígéretében kiestt „gyerekek” válnak. A nagytata és a két gyerek együtt mosolyog, derül a képek láttán. Persze Károly és Klári a nagyapától várnak ismeretűt, magyarázatot. Ebben sincs hiány.

Lobban a tűz a kályhában, jó meleg a konyha. Nekifeledkezve beszélgetnek egymással gyereken: a két nagyszülő és a két gyerek. Jó ez, melegen a szível. Ilyenkor is elfelejtli az ember a hétköznapi gondját.

Előrel a nagyapa és visszatérve hátra tett kezében valamit tartogat. Figyelnek a gyerekek, ott állnak mellette. S a nagyapa ezüst papírba csomagolt szaloncukrot — még van karácsonyról — nyom a kezébe Klárikának és Karsinak.

— Karsinak — ne feledjük — a lelkjét is meg kell csinálni. Készítik hát a számtant. Gondolkozik a kis Károly. Hirtelenjében nem érti a példát. Figyeli a gyereket a nagyapa. Később leül mellé és segít neki. Szépen, takarosan elkészül a lecke.

Klárika a nagymamát firtja szóval, s a kárján lévő alvóbabáról mesél a gyermekki képelet sokszínűségével.

Beesteledik. Hideg van. A téli égen csillagok hunyorognak és kivétezők az utcákra a házak ablakzemeiből a fény. Karsika és Klárika már otthon van szüleivel, s velük beszélgetnek. Aztán később pihenni, aludni térnek.

Ki tudja, tán a kis Károly még egyszer maga elé képzelet azokat a szép képeket, amelyeket nagyapja mutatott neki?

A két nagyszülő még fent van. Németh bácsi az újságot lapozgatja, tudni akar a világ soráról. Szóval úgy tett és telik a napjuk, ahogyan sok, nagyon sok embernek. Nincs benne semmi különös. De azért szép és nagyszerű. A gyerekek, a család, a nagyapa, — az emberek érzéseinek nagyságát és értékét nem lehet pénzzel mérni.

Németh bácsi előtt fehér papír. Fogja a tollat és odakanya-

ritlja rá a nevet. Majd gyűlik az iven a sok-sok aláírás a családoktól. Az iven ez áll: „Tiltakozunk Nyugat-Németország újra felfegyverzése ellen. Békességben akarunk élni!” Hogy miért akar Németh bácsi és a sok-sok ember békében élni? — Az életük, a családjuk is a felelet rá. Meg a hazaszeretet, Németh bácsinál annak a háznak a szeretete is, ahol él. Szeged szeretete és még ehhez hasonló sok „apró dolog” miatt.

Számít-e egy olyan egyszerű ember szava, mint Németh István bácsié? Van-e értelme a tiltakozásnak a német militarizmus feltámasztása ellen? Van! Tudja ő is azt, amit a nagy szovjet író: Ilja Erenburg így öntött szavakba: A háború nem földrengés, nem is számum, hanem az emberek csínjálják és az emberek meg is akadályozhatják.

Béke... Tettel, szóval. Háziaszszony, rakodó munkás, mérnök, ifjú szerelmes, orvos, szövőő és hajókodás, kereskedő segéd és villamoskatalauz; minden ember tehet érte. Már maga a pusztá állásfoglalás a béke mellett — nagy erő.

Nem lehet letagadni Németh bácsi éveinek számát. Igaz, nem is éri magát öregnek. De annyi bizonyos, nem fiatal ember már, sokat tapasztalt életében. Megért két világháborút. Tudja, — ki ne tudná hazánkban — mi a német militarizmus. De ne szaggassunk fájó sebeket, ne idézzük a vérrelkönyvel teli háborút.

S Németh bácsi állást foglal és tesz is az élet, a béke mellett. Egy vagyonról? — kérdezhetné valaki. Igen, ő. A békéről beszél emberfarsainak. Szól a békéki gyűléseken. Veszély fenyegeti a békét, tessz oltalmazásáért; állásfoglalásával, apró kis tetteivel.

Déliánonként, vagy szabad napján pedig a kis Karsit lovagoltatja térdén. Morvay Sándor

Aratásra már forgalomba kerül a mezőgazdasági munkairányító rádió

Az iparban már évek óta sikerrel használják a munkairányító berendezéseket, de a mezőgazdaság részére még egy ilyen „segítőtárs” sem készült. A Vörös Szikra gyár mérnökei és technikusai vállalkoztak elsőként arra, hogy elkészítik a mezőgazdasági munkairányító rádió tervrajzait, s az illetékesek jóváhagyása után megkezdik gyártását. A múlt év végére összeszerelték a mintapéldányt és megvizsgálták, hogy az új berendezés — amely egybeépített rádió-adóból és vevőből áll — hogyan működik nedves időben, jó-e az elektromos egységek szigetelése s milyen hatással van a környezetet az adó teljesítményére. A szakemberekből álló bizottság tagjai kisebb átalakításokat, észszerűbb szerelési megoldásokat javasoltak. Egészében azonban a „traktorrádiót” sorozatgyártásra alkalmasnak találták.

A Vörös Szikra gyár dolgozói már jórészt elvégezték a javasolt változtatásokat és hamarosan a sorozat szereléséhez kezdenek. Ugy tervezik, hogy aratásra már forgalomba kerül a mezőgazdasági munkairányító berendezés.

Az elmúlt év december 18-ára hirdették Vásáry Tamás Chopin-estjét az Országos Filharmonia szegedi kirendeltsége január 22-én, szombaton rendezi meg, a Zeneművészeti Szakiskolában este 8 órakor. Vásáry Tamás a Varsóban megtartott nemzetközi Chopin-verseny műsorával lép a szegedi dolgozók elé. Músora a következő: H-moll szonáta, Cisz-moll prelűd, 4 etűd a-moll op. 10, f-dur op. 10, c-dur, op. 10, a-moll op. 25, három mazurka, fisz-dur impromptu, asz-dur polonaise.

TANÁRJELÖLTEK A KÖZÉPISKOLÁKBAN

van annak a középiskolai órák végiguntakozására, aki nyolc évig könyökölt és ásvágtuk a ceruzát, mint akik jól végezték dolgukat. A tanulók ránk se hederítettek, csak éppen tudomásul vették, hogy mi is ott vagyunk, és folyt az óra, a maga rendjén. Órán a tanár sem vett rólunk tudomást, legfeljebb annyira, hogy jobban elkülönböztette az óra egyes részeit. Szörnyen felháborodtunk ezen és előkapartuk a zsebbe tömött ceruzát.

Majd megmutatjuk mi, hogy éppenséggel értünk valamicskét a tanításhoz! — született meg bennünk az elhatározás, és a szigorú szakfelügyelő szemével figyeltünk ezután minden mozzanatot. Az első óráról ilyen feljegyzéseket örököztünk meg a hospitálási naplók: „A tanár nem visel nyakkendőt! Apró betűkkel ír a táblára!” A merészebbek meg ilyeneket jegyeztek: „Nem volt reális az osztályzás. A kérdés világosabb is lehetett volna!” A gondolkodó tanárjelöltek komoly, elvi következtetést vontak le: „Az elmélet másként mondja. Vagy az elmélet, vagy a gyakorlat, mert az egyik agyonüti a másikat!”

Most pedig, miután már több mint két hetet töltöttünk az iskolában, egészen más járt az eszünkben.

Rájöttünk sok mindenre, amiről a módszertani szakkönyvek nem beszélnek és ami első nap az elmélet és gyakorlat ellentétének tűnt, ma már egészen természetes és sokszor egyetlen helyi nevelési eljárásnak bizonyul szemünkben. Ma már azon spekulálunk óra alatt, hogy mit tennénk, ha a mi óránkon

álna elő egy tanuló váratlan s az anyagot eltérő kérdéssel. Leültetnénk? Válaszolnánk? Holnapra ígérnénk a feletet? Mit tennénk, ha egy tanuló kérdésével „kilőné” az óravázlatban eltervezett házi feladatot? Nem adnánk házi feladatot? Vagy ha igen, mit?

Arra már nem is emlékszünk, hogy mi eredetileg ásitózni, unatkozni jöttünk a gyakorló gimnáziumba. Olyan iskolába készültünk, amelyben még sokan jártunk — de az már nincs sehol. Olyan tanárokat kerestünk, amelyeken voltak a mieink között is és olyan csínytevő, ásitózó diákokat, mint amilyenek sokan voltak közöttünk.

Be kellett ismernünk, hogy elmaradtunk a középiskolától és igen sok pótolni valónk van, mert más a szellem, a módszer, más a diák és a tanár is. Ezen a felismerésen nem dévankoztunk sokat, mert érdekes és vonzó ez az új. S végülis pedagógusok akarunk lenni — és most s majd még ezután az iskolában kell megtanulnunk az apró, könyvben nem olvasható műhelytitkokat, nevelői fogásokat és módszertani eljárásokat, mert ahány helyzet, annyi eljárás, ahány óra, annyi ötlet, ahány tanuló, annyiféle eszköz kell a nevelésnek.

Futnak az órák s ha eleinte duzzogtunk is a hospitálás ellen, ma itt izgulunk az iskolában a kabátja alját gyűrűlő felelővel, és együtt gondolkozunk a tanárra az érdemjegyén. Néha feljeli szeretnénk, néha magyarázni, — kergetőzik bennünk a diák és a tanár. De napról-napra többet tanulunk és tapasztalunk ahhoz, hogy másfél év múlva odaálljunk a katedrára és önállóan formáljuk a legnemesebb anyagot, az embert.

A tanácsválasztások után ismét megkezdik a munkát a társadalmi ellenőrök

Kedden délután — legtöbbször háziaszszonyok — jöttek össze a városi békebizottság kultúrtermében a társadalmi ellenőrök. Olyan szegedi asszonyok, férfiak, akik önként vállalták, hogy a lakásukhoz közel eső üzleteket rendszeresen ellenőrzik, ott helyben vagy jelenléte útján segítenek az észlelt hibákban, hogy minél zavartalanabb, gondosabb legyen a lakosság ellátása.

A tanácsválasztásokat megelőző hónapok óta először találkoztak a társadalmi ellenőrök: az újjáalakult Városi Tanács kereskedelmi osztálya és a kereskedelmi állandó bizottság hívta őket össze, hogy megbeszéljék tennivalóikat, hogyan legyenek ismét segítségére — mint a kereskedelmi állandó bizottság aktívái — a tanácsnak, az egész város lakosságának. A felhatalmazásból kiderült, bizony szükséges volt ez a találkozás, mert például — mint ahogy özvegy Tóth Pálné társadalmi ellenőr elmondotta — a 9-es árudában, a Festő utcában nem nagyon akartak szóbaállni vele az áruada dolgozói. Hasonló helyzetre panaszkozott Frigyes Sebestyén is, akinek a Tavasz utcai húsrudában kijelentették: »Már nincsen társadalmi ellenőr». Természetesen azt is elmondották: több helyen szívesen fogadják őket, el is várják, hogy minél többször felkeresse a társadalmi ellenőr az üzleteket, felhívja az árudák dolgozóinak figyelmét esetleges hibákra, amik nem tetszenek a vásárlóknak, akadályozzák a jó viszony kialakulását, a gyors és pontos kiszolgálást. Várják, hogy az ellenőrök legyenek segítségükre az üzletek dolgozóinak panaszát, orvosolni vagy az árulatlásban mutatkozó hiányosságok megszüntetésében. Török Ferencné a lakosság kifogását tolmácsolta,

amikor elmondotta, hogy a szegedi földműveszövetkezet savanyító üzeme által készített savanyúság íztelen, rossz. Kérte lakótársai nevében, hogy

bősegebben lássák el az élelmiszer árudákat savanyú káposztával, hiszen ilyenkor télen van annak nagy keletje.

Többen, mint Kiss Istvánné, Urbán Mihályné, Steinhercz Miklósné, Varga Lajosné arra panaszokdottak, hogy a külvárosokban a sáros utcák miatt nem tudják az árukat az üzletekig elvinni, és bizony sokszor a tejeskannákat a kővesűt szélén rakják le, az áruada dolgozói bezárják a boltot, míg az árukert a kocsihoz két-három utcán keresztül elmennek. Kérték: ezen a helyzeten mielőbb változtasson a tanács és a kereskedelmi vállalatok. A piaci társadalmi ellenőrök, a zsebtolvajok, engedély nélküli kereskedők leleplezéséért folytatott munkájukról számoltak be. Elmondták a társadalmi ellenőrök, hogy több helyen nem adnak vissza öt fillért, pontatlanul mérnek a kiszolgálók stb.

Új igazolványokat kaptak ezúttal a szegedi társadalmi ellenőrök.

akik — Frigyes Sebestyén szavai szerint: »Nagyon szívesen, örömmel dolgozunk. Az ilyen kérszöveg a társadalmi munka iránt örömmel kell üdvözölni. Az értekezleten résztvevő kereskedelmi vállalatok vezetői gondosan jegyezték is az elhangzott hibákat, javaslatokat, hogy azokat megoldják, orvosolják, megtegyék a szükséges intézkedéseket. Nem könnyű dolog és néha nem is népszerű feladat a társadalmi ellenőrök munkája, de fűti őket az a tudat, hogy a város lakossága érdekében fáradoznak. Végezzék továbbra is szorgalmasan önként vállalt feladatukat, az eredmény nem marad el.

DÓC TÍZ ÉVE

(LEVÉL)

Dóc a múltban, mint major a sövényházi uradalomhoz tartozott. A mostani község helyén 80—100 család dolgozott, nyomorgott azért, hogy ögróf Pallavicinnek több legyen a jövedelme, többet tudjon eldözsölni, külföldre kivinni. Az intézők sorozata serkentette munkára a cselédeket és ez így ment évtizedeken át korá hajnalról késő estig.

1945 nagy változást hozott Dóc életében. A földreform során Dóc is megkapták azt a földet a régi cselédek, amin évtizedeken át cselédeskedtek. Később a zsellérek fiait főiskolákra, egyetemeken tanulhattak. Hazánk megbecsült polgárai lettek a dóciak. 1952-ben község alakult a majorból, tanácsházat, iskolát kaptak a községbeliek. Dóc és Szeged között autóbusszjárat indult, ami megkönnyítette a Szegedre való utazást. Az elmúlt esztendőben megkezdtek a nagy kultúrház építését is, amit nem soká

átadnak a dóciaknak. Ez lehetősé teszi, hogy a községben és a tanyavilágban élő fiatalság kultúréletet élhessen.

Elmondhatni, hogy a felszabadulás óta minden évben kapott valamit Dóc pártunktól, államunktól; van a községben földműveszövetkezeti bolt, kovács, bogárn, cipész-műhely. De a fejlődés nem állt meg, mert olyan emberek intézik a község ügyeit, mint például Rác József tanácsstag, aki a többi tanácsstaggal együtt a község felvirágoztatásán, a dolgozók jobbtléne emelésén munkálkodik.

Ezt köszönheti Dóc a felszabadulásnak és ezért áll egységesen a község népe Nyugat-Németország felfegyverzése elleni mozgalom mellé. Nem akarják a községbeliek, hogy a felszabaduláskor kapott virágozó életet elpusztítsa, tönkregye az esztelen háború.

Pintér Gyula

Szép, enyhe télünk van, mintha tavasz készülődne. A Tisza fölött zsíros fényvel küszik a nap s ahogy lenézünk a Tömörkény gimnázium ablakából a hűvös folyóra, szemünkbe vágódnak a víz tükreln bukdácsoló sugarak. Kisebb gyerekek futkosnak a parton, élvezik a szép időt. A Tisza-parti gimnázium tanulói vágyakozva pillantanak ki néhanéha szomszédjuk feje fölött, majd újra fűtetük fölé hajolnak és buzgón jegyzik a tanár szavait. A tanár a katedrán áll és magyaráz. Az osztály mögött fiatal tanárjelöltek ülnek, ők is jegyzetnek, közben letezik a ceruzát, felnéznek a táblára és gondolkoznak. Ma már úgy jönnek a két iskolába, mintha régóta idejárnának; olyan pontosan és olyan szívesen. A lányok a Tömörkény, a fiúk a Radnóti gimnáziumba. Magam is idejárom minden reggel, félig mint diák, félig mint tanár. Ma már szívesen jövök, de eleinte húzódoztam, mert a középiskola alsó osztályából sok hasznos dolog mellett ezt a kis mondókat is magammal hoztam: „Egy óra: egy ásitás, két óra: két ásitás, három óra: csöndes szundikálás”. Nem voltam rest ehhez a mondóka-hozzáköltetni, hogy: egy hónap hospitálás: valóságos téli álom. Volt is erre valami okom, mert jól emlékszem a régi latin, természetrajz és magyar órákra. Bejött a tanár, kipécéztet két-három tanulót, azokat foglalkoztatta egész órán, a többiek pedig békésen szemlélődtek vagy bóbiskoltak a kiterített latin tankönyv fölött. De nemcsak én tekintettem így az egyhónapi hospitálás elé, hanem valamennyien. Sokat méltatlankodtunk is ezért, hogy ez községi iskolázás, mert hát mi szükségé-

ERŐ ÉS SZILÁRDSÁG

«Népeink biztosak erejükben, biztosak kimeríthetetlen erőforrásaikban. Soha még a béke és a szocializmus erői nem voltak olyan hatalmasak és nem voltak olyan szilárdak, mint ma. Minden támadásra, háború kirobbantására és népeink békés életének megzavarására irányuló kísérlet megsemmisítő visszautasításra találta».
(A moszkvai értekezlet deklarációjából)

A kommunizmust építő nép biztosan halad előre

A szovjet ipar egészében teljesítette az 1954-es évi állami tervet — az ötödik ötéves terv negyedik évének előirányzatát, hogy a szovjet ipar 1954-ben sokkal több terméket gyártott, mint amennyit a terv előirányozott.

Sikeresen fejlődik a nehézipar — a szocialista gazdaság alapja. Míg a Szovjetunió összzipari termelése az idén az 1940-es színvonal 2,8-szeresére emelkedett, addig a nehézipar termelése ugyanebben az időszakban 3,4-szeresére emelkedett.

Az ötödik ötéves terv négy éve alatt számos hatalmas vízierőművet helyeztek üzembe a Donon, a Svir folyón, az Irtsen, a Kámán és más folyókon. Teljes üzemmel folyik a világ legnagyobb vízierőműveinek, a Volga mentén épülő kubiisevi és sztálingrádi erőműveknek az építése. Jól halad az angari és obi erőművek építése is. A villamosenergia termelés már az idén háromszorosa volt az 1940. évinek. Leninnek az ország villamosítására vonatkozó végakarata mindinkább megvalósul.

A nehézipar gyorsütemű fejlődése lehetővé teszi a fogyasztási cikkek termelésének jelentékeny növelését is. 1954-ben például — az előző évvel szemben — hat százalékkal, az 1950-es évhez viszonyítva 43 százalékkal emelkedett a gyapotszövetek gyártása; a gyapjúszövetek gyártása 1953-hoz viszonyítva 17 százalékkal, az 1950-es évhez viszonyítva 56 százalékkal, a selyemszövetek gyártása 1953-hoz viszonyítva 30 százalékkal, az 1950-es színvonalhoz viszonyítva négyeszeresére emelkedett.

Egyre jobban megvalósul a kommunista pártnak és a szovjet kormányának a szocialista mezőgazdaság további fejlesztésére kidolgozott programja. Maga az a tény, hogy Dél-Ukrajnában és a Volga menti kerületekben a rossz időjárás ellenére november elsejéig 289 millió puddal több gabonát adtak be és adtak el az államnak, mint 1953. november elsejéig, a kolhozrendszernek óriási életeterejéről s a szocialista mezőgazdaság óriási fölényéről tanuskodik. Jelentősen emelkedett a burgonya, a zöldségfélék, a gyapot, a len, a hús és a tejtermelés is.

Ezen az alapon szakadatlanul emelkedik a szovjet nép jóléte. Emelkedik a munkások és alkalmosok

reálbére, a parasztság jóléte. 1954-ben az állami kiskereskedelmi árak az 1947-es színvonalnak mintegy 45 százaléka csökkentek. A kolhozpiaci árak pedig az 1947. évinek egynegyedére csökkentek. Emelkedett az áruforgalom. Az áruforgalom fejlesztése terén az ötéves előirányzatot négy év alatt teljesítették.

Egyre nagyobb méreteket ölt a lakásépítés. Az ötödik ötéves terv első négy éve alatt 86 millió négyzetméter lakóterület épült fel az állami lakóházépítkezés keretében. Ezenkívül a városokban és a munkástelepüléseken egyéni építkezés keretében, a lakosok saját költségére és állami kölcsön segítségével több mint 30 millió négyzetméter új lakóterület épült.

A szocialista mezőgazdaság előtt is szélesre tárult a további fejlődés útja. Már 1954-ben az előirányzott 13 millió hektár helyett 17 millió 430 hektár szűz- és tartalékföldet műveltek meg. Ebből tavasszal 3,6 millió hektárt vetettek be búzával és zabbal, holott az előirányzat 2,3 millió hektár volt. Megvan minden alap arra, hogy 1956-ban az új földeken a vetés-

terület 28—30 millió hektárra emelkedik.

Mindenek az eredmények nagy lelkesedéssel töltik el a szovjet embereket, megszilárdítják a jövőbe vetett biztos hitüket, saját erejükbe, a nagy feladatok teljesítésébe vetett hitüket. Vannak még hibák a gazdasági építés minden területén, vannak még óriási, kihasználatlan tartalékok, s a kommunista párt és a szovjet kormány minden szovjet embert felhív arra, hogy bátran és nyíltan fedjék fel a hiányosságokat, tárják fel a rejtett tartalékokat a népgazdaság minden ágában, minden üzemnél, hogy azokat mielőbb a nép, a kommunizmus építésének szolgálatába állítsák. A szovjet emberek szilárdan elkötelezték, hogy nagyszabású további fejlődést érnek el a szocialista gazdaság minden területén, s felszámolnak minden lemaradást. A szovjet nép szorosan felzárkózik a kommunista párt és a szovjet kormány mögé és biztosan halad előre a kommunizmushoz vezető úton, az 1954-es év munkáját értékelve biztos hittel néz a jövőbe, s tudja, hogy az 1955-ös év a békés alkotó munka újabb sikereinek éve lesz.

Mit értek el az NDK dolgozói az 1954-es évben?

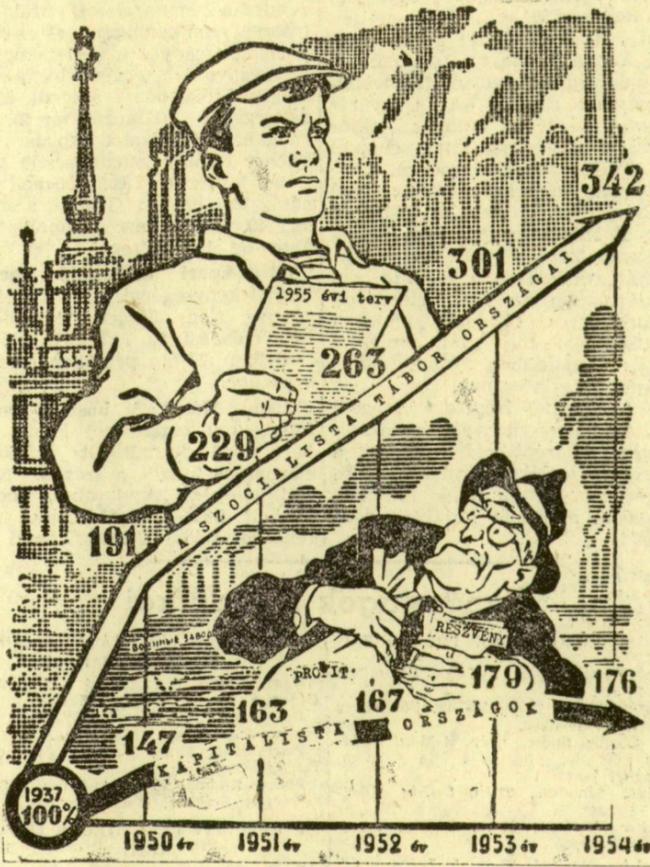
A Német Demokratikus Köztársaságban az 1954-es esztendőt a nagy kezdeményezések évének nevezik. Az üzemek és falvak dolgozói jobb munkaszervezéssel, élenjáró módszerek alkalmazásával és ésszerűsítésekkel igyekeztek a növekvő jólét alapját megteremteni.

1954-ben tovább emelkedett az NDK lakosságának életszínvonala. A dolgozók jó munkája az árak újabb csökkentését tette lehetővé. Növekedett a realbér s ez a fogyasztásban is kifejezésre jut. Az áruforgalom 1953-hoz viszonyítva 2,2 milliárd D-márkával emelkedett. Az áruellátás az előző évhez képest 114 százaléka — ezemből a gyapjúszöveteknél 139 százalékkal, pamutárunknál 121-re, műselyemnél 118-ra, bútornál 155-re, fényképezőgépeknél 231-re és zsidékárunknál 116 százalékkal szökkent fel. A közszükségleti cikkek termelése az év első 11 hónapjában 1953-hoz viszonyítva 115,7 százalékkal emelkedett. A fogyasztási szö-

vetkezet 1954-ben 2130 új fiókszobát és 100 falusi elárúsióhelyet nyitott.

Jelentős eredményeket értek el a mezőgazdaságban is. Burgonyánál 3,9 százalékkal, cukorrépánál 9,6 százalékkal és takarmánynövényeknél 15 százalékkal magasabb hektáronkénti termésátlagot értek el a tervezettnél. Tovább emelkedett a tejszám. Jól halad előre a mezőgazdaság gépesítése. A gépállományok az 1953. évi 8,767.000 hektár földmunkával szemben 1954-ben már 10,530.000 hektárt végeztek el. A termelőszövetkezetek száma 1954-ben 4691-ről 5108-ra emelkedett.

Két világ — két eredmény

Ezen a diagrammon, amelyet a Tudományos Konjunkturakutató-intézet készített, láthatjuk a szocialista tábor és a kapitalista országok háború utáni ipari termelésének dinamikáját.

A Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban, ahol nem ismerik a válságot, az ipari termelés színvonala 3,4-szer volt magasabb a háború előtti 1937. évi színvonalnál.

A kapitalista országokban 1954-ben az ipari termelés színvonala mindössze 76 százalékkal volt ma-

gasabb a háború előttié. A fegyverkezési verseny fokozódása ellenére is a kapitalista világban az ipari termelés volumene 1954-ben az Egyesült Államokban megindult gazdasági válsággal kapcsolatban alacsonyabb volt az 1953. évinél.

A gazdasági fejlődést tükröző két vonal szembeállítása megmutatja a szocialista gazdasági rendszer feltélen fölényét, amelynek fejlődési üteme az utóbbi ötéves terv során három és félszer szárnyalta túl a kapitalista országok fejlődési ütemét.

Atomenergia a béke szolgálatában

Pár nappal ezelőtt, január 17-én nagyjelentőségű esemény híret sugározta szét a világ rádióállomásai, adta tudtúl a nemzetközi sajtó. Arról számoltak be, hogy a Szovjetunió kormányja elhatározta: tudományos-technikai és termelési segítséget nyújt más államoknak az atommagfizikai kutatások fejlesztését szolgáló tudományos kísérleti telepek létesítésében és az atomerő békés célokra történő felhasználásában. Ezért felajánlotta a Kínai Népköztársaságnak, a Lengyel Népköztársaságnak, a Csehszlovák Köztársaságnak, a Román Népköztársaságnak és a Német Demokratikus Köztársaságnak, hogy

minden segítséget biztosít számukra egy-egy 5000 kilowattos teljesítményű kísérleti atommaglya tervezésében és a szükséges berendezések szállításában és megépítésében és rendelkezésükre bocsátja a megfelelő hasadóanyag-mennyiséget.

Lehetőséget nyújt továbbá ezen országok tudósainak és mérnökeinek, hogy megismerkedjenek a Szovjetunióban az atomerő békés felhasználása terén folyó tudományos kutatómunkáikkal.

Az első pillanatban szinte fel sem mérhető e határozat hatalmas jelentősége: nem kevesebbről van szó, mint a békétábor országai

előtt megnyíló határtalan fejlődési lehetőségéről, arról, hogy a Szovjetunió tudósainak felfedezéseit a békekereső országok lakossága is hasznosíthatja saját javára. Amióta a Kara Kum-sivatagban sor került az első atomrobbantásra, a szovjet kormány elsősorban és mindenképp előtt arra törekedett, hogy az atomerő békés célok szolgálatába állítsa. Fáradozásait teljes siker koronázta: 1954. július 1-én nyilvánosságra hozott közleményből értesült a világ arról, hogy a Szovjetunióban üzembehelyezték az első atomerővel működő ipari villanytelepet, és az már adott elektromos áramot a környező terület ipara és mezőgazdasága számára. Sőt — mint a TASZSZ január 14-én közzétett jelentése hírüládja — a szovjet kormány, elismerve az atomenergia békés felhasználásának nagy jelentőségét,

a nemzetközi együttműködésnek e területen történő elősegítése céljából kész átadni a Szovjetunióban összegyűjtött tudományos-technikai tapasztalatokat és hajlandó az atomenergia békés felhasználásának kérdésével kapcsolatban 1955-ben összehívandó nemzetközi értekezlet elé jelentést terjesztetni a Szovjetunió első ipari

atomvillanytelepéről és ennek munkájáról.

Amíg a Szovjetunió kormányja az atomenergia békés célok érdekében történő felhasználására alapítja politikáját, addig a nyugati államok kormányai az atomfegyverek szubvencionálásáról tárgyalnak, mint például az Atlanti Tanács legutóbbi párizsi értekezletén, továbbá arról, hogy az atomfegyvereket stratégiai, vagy taktikailag lehetővé célszerűbben felhasználni. Arról, hogy az atomenergia békés célokra is felhasználható, csak kevés szó esik. Hogy ez a nyugati államokban mennyire másodrangú kérdés, bizonyítja, hogy az Egyesült Államokban csak 1955-ben kerül sor első ízben atomerővel működő villanytelep felállítására.

A szovjet kormány elhatározása annak a hatalmas erőnek a kifejezése, amely alkalmas arra is, hogy végleg legyőzze azokat a törekvéseket, amelyek az atomerő békés felhasználását gátolják.

Baráti segítség a kínai parasztoknak

A Kínai Népköztársaság mezőgazdasága az elmúlt öt évben hatalmas lépésekkel haladt előre a fejlődés útján.

Jelenleg zivós küzdelmet folytatnak a kínai falvakban a kultúrnyelvények kártevői ellen. A felszabadulás előtti években gyakran előfordult, hogy pusztító sáskajárások telték tönkre a parasztokat amúgyis sovány vetésű. A felszabadulás után a népi Kína központi kormánya egész sor intézkedést fogantatosított a mezőgazdasági növények védelmére. Ebben a munkában tevékenyen közreműködnek a szovjet szakemberek is.

A Kínai Népköztársaság kormányának kérésére a szovjet sáskairtó expedíciók már második éve dolgoznak a Szovjetunióval határos Szing-csani kerületben. 1954-ben például 45 szakemberből álló expedíció vezette a sáskairtó munkálatait. A szovjet szakemberek megfelelő mennyiségű repülőgépet, permező anyagot és egyéb irtószerkeket hoztak magukkal.

TÍZ ÉVE SZABAD VARSÓ

A lengyel főváros 700 esztendő története folyamán nem egy katasztrófát élt át. Olyan pusztulást azonban, amelytől a hillerista barbárok vétek véghez, nem ismer Varsó története. A német fasiszták a „felperzselt föld” elvűkhöz híven szadista kegyetlenséggel pusztították a várost, gyilkolták a lakosait, rabolták értékes műkincseit. Az épületek 85 százaléka rombódott.

A Szovjet Hadsereg és az oldalán küzdő Lengyel Hadsereg hős katonái tíz évvel ezelőtt, 1954 január 17-én szabadították fel Varsót.

A párt és a népi kormány s azok a varsóiak, akik átvészelték a borzalmas tragédiát, úgy döntöttek, hogy fel kell építeni a várost, Varsó szebb lesz, mint hajdan.

A Szovjet Hadsereg műszaki alakulatai segítségére siettek a varsóiaknak, közös erővel életre keltették a holt várost, üzembehelyezték a villanyműveket, a közlekedést, a gyárakat, hídakat emeltek a Visztula fölé.

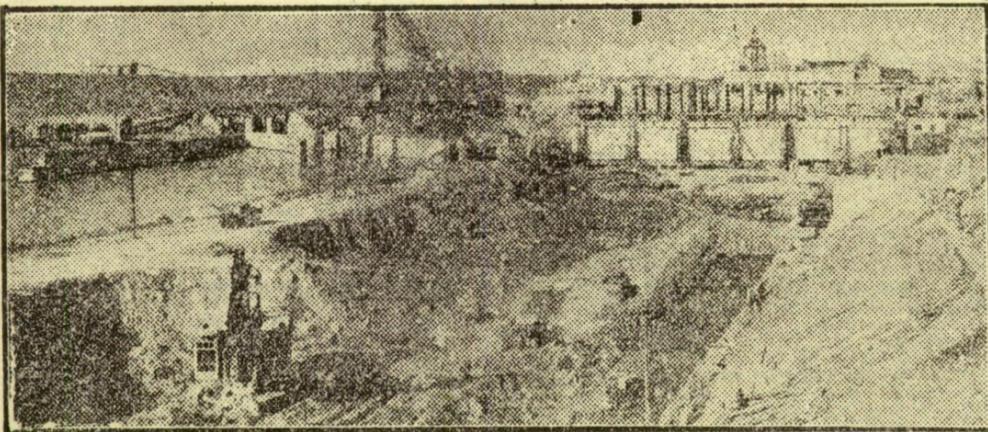
Tíz év alatt több mint 220.000 lakosozót kaptak a lengyel főváros dolgozói. Megindult a termelés az új személyautógyárban, két nagy ruhagyárban, egy hatalmas nyomdaipari kombinátban és sok más új üzemben.

A lengyel főváros 16 főiskoláján ma már több mint 30.000 fiatal tanul. 1945 óta 11 mozi, 4 kultúrház, 8 múzeum, 580 kultúrterem, egész sor könyvtár készült el. Varsónak ma több a színháza, mint a háború előtt.

Sok minden épült és épül Varsóban, de a háború pusztításainak nyomai még mindig láthatók. Tíz év alatt nem sikerült még teljesen begyógyítani minden sebet. Sok százszor dolgozó költözött be új lakásba, de még sokan vannak, akik szűk lakáviszonyok között élnek. A lakáshelyzet megjavítása azonban tervszerűen folyik. Az idén további 25.000 lakosozóba készült el,

A tervek értelmében a lakásépítkezések üteme évről-évre gyorsul s ennek következtében egyre több ember számára oldódik meg az élet egyik legégetőbb kérdése.

Most, amikor világszerte megemlékeznek a lengyel főváros újjászületésének tizedik évfordulójáról, sok emberben méltán felvetődik a kérdés: hogyan küzdötték le a varsóiak a lengyeni nehézséget, mely módon vált lehetővé, hogy a lengyel főváros újjáéledjen romjaiból. A bizakodás és a jövőbe vetelt hit erőit adott a varsóiaknak a nagyszerű tettekhez. A Lengyel Egyesült Munkáspárt vezetésével sikerült előrehaladni a feljebb ívelő úton. A testvéri Szovjetunió a felszabadulás első pillanától kezdve önzetlenül segítette a sokat szenvedett várost és lakosait. Varsó újjáépítése jelképpé vált. A varsóiak példája azt bizonyítja, hogy a békés alkotó munka úrrá tud lenni a háború pusztításai felett, az életkarát győzedelmeskedik a halál felett.

A mingecsaury vízierőmű építkezése az Azerbajdzsán SZSZK -ban. A főépület és a vízellátó csatorna építése.

HIREK

József Attila születésének 50. évfordulója alkalmából április 11-én ünnepséget rendez Szege-

Az agrártudományi egyesület rendezésében 21-én, pénteken délután 5 órai kezdettel Fekete Zoltán, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa tart előadást növénytermesztők részére »A trágyázás időszerei kérdései, különös tekintettel a műtrágyázásra« címmel az MTESZ előadótermében.

»Ismerd meg hazánkat« címmel előadásorozatot indít a TTIT a Szegedi Kenderfonógyárban, Ecsetgyárban, Textilművekben, Kötél-és Hálógyárban és a KPDSZ-ben. A sorozatban szereplő előadások hazánk egyes tájainak földrajzi adottságaival történelmi emlékekkel és napjainkban történő átalakulásával foglalkoznak.

A Hazafias Néprönt szegedi bizottsága kezdeményezésére az általános és középiskolák vállalták a szegedi műemlékek, emléktáblák és Szeged nagyjainak és a munkásmozgalom mártírjait sírjainak gondozását.

Ma este 7 órakor mutatja be ismét a szegedi Nemzeti Színház Puccini népszerű operáját, a Píllangókisasszony-t, Cso-cso-szán-t Papp Julia alakítja.

Az Országos Filharmonia szegedi kirendeltsége »A zeneirodalom remekművei« címmel hangversenyt rendez a Zeneművészeti Szakiskolában szombatonként este 8-kor. A hangversenyre a bérleteket máától kezdve lehet igényelni az Országos Filharmonia szegedi kirendeltségénél (Klauzál tér 2). A hangversenyszorozatot február 5-én Bächer Mihály zongora-estje vezeti be. Műsorán: Liszt: H-moll szonáta, Beethoven: G-dur szonáta, op. 49, Beethoven: C-moll szonáta, op. 111 szerepel.

»Szövegírói előkészítő üzemek termelékenységének kérdései« címmel Nagy József technológus tart előadást az MTESZ előadótermében 21-én, pénteken este fél 6 órakor.

Jókai Mór »A kőszívű ember fiait« című regényéből Földes Mihály által dramatizált színdarab előadására készül a szegedi Nemzeti Színház. A darabot, melyet február 5-én mutatnak be, fiatal rendező: Dobai Vilmos készíti elő.

Párthírek

Értesítjük az elvtársakat, hogy 1955 január 21-én, pénteken délután 5 órakor a Pártoktatás Házában »A művészet helye és feladata a társadalomban« címmel Csillag Miklós elvtárs, a Nemzeti Színház igazgatója előadást tart. Kérjük az elvtársakat, hogy az előadáson minél nagyobb számban vegyenek részt.

Agit.-Prop. Osztály

NAPREND

1955 JANUÁR 20 CSÜTÖRTÖK
IDŐJÁRÁSJELENTÉS
Várható időjárás csütörtökön estig: növekvő felhőzet, délnyugat felől meginduló újabb havazással. Mérsékelt délnyugati, majd délkeleti, keleti szél, hideg, több helyen ködös idő.

A fűtés alapjául szolgáló várható középhőmérséklet minusz 1—minusz 4 fok között, de Nógrád, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Zatmár megyékben minusz 5 fok alatt.

MOZI

Szabadság: Kaland Mariamstadban. — Új lengyel filmvígjáték (Január 20-ig). — Vörös Csillag: Aljenko. — Svéd gyufa. — Két szovjet film egy műsorban (Január 20-ig).

Fáklya: Keressm az igazságot. — Lengyel film (Január 23-ig). — Az előadások kezdete fél 6 és fél 8 óra.

SZÍNHÁZ

Este 7: Píllangókisasszony. — Béletársulat.

MUZEUM

Fehérvári elővilága (Kulturpalota, Roosevelt-ter); Múzeumi Képtár (Horváth Mihály utcai üvegszarnok) hétfő kivételével mindennap délelőtt 10 órától délután 6 óráig.

KÖNYVTÁR

Egyetemi: Olvasóterem 10-től 21 óráig, vasárnap 9-től 13 óráig. Szakkönyvek kölcsönzése 12 órától 20 óráig, hétfőn 14-től 20-ig; vasárnap 9-től 13 óráig.

Somogyi Könyvtár: Kölcsony 13 órától 18 óráig. Az olvasótermi szolgálat az építkezés miatt egyelőre szünetel. Újúsági kölcsönzője (Takarékár 8. sz.): kölcsönzési idő kizárólag 14 éven alattak részére 12-4 óráig.

Járás: Sztálin krt. 54. Kölcsony 2-szeres kivételével minden hétköznap délután 3 órától este 7-ig, szombaton délután 2-től 7 óráig.

KIOSZ SZEGEDI HELYI CSOPORTJA Január 20-án taggyűlést tart az Oroszlán u. 6. sz. alatti kultúrteremben este fél 7 órakor cipész, férfiszabó, nőiszabó, fodrász, háziiparos, kovács és pártoló tagok részére. Január 21-én taggyűlés Oroszlán u. 6. sz. kultúrteremben este fél 7 órakor az általános, vegyesipar, építők, vas, fém, óraszerelési szakosztály és pártolótagok részére. Napirend: Kultúrmozor; a vezetőség beszámolója; a KIOSZ munkája, az elmúlt év tanulságai, mit várhat a közpártosság az 1955. évben; hozzászólások; választás; indítványok, javaslatok. Minden tagot elvár a KIOSZ vezetősége.

ARAMSZONET

A Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat közli, hogy 1955. január 21-én 7-16 óráig, 22-én 7-13 óráig Petőfi telepen az 1-es utcaólat a 16-os utcáig áramszünet lesz.

ELADO Orion rádió, 881. típus. Mikszáth Kálmán u. 4. fidszt. 6. Erd. 12-2 között. ELADO egy nagy ebédközlekedés, szobakonyhás lakást keresek. Szentháromság u. 17. emelet. 1. ajtó. Sándor. 18-án FODORTELEPI villamoson felejtetem fekete plasztik táskám. A becsületes megtaláló jutalom ellenében adja le Bimbó u. 4. Deszkás-temető. BORKABAT alakítás, javítás, vízhatlan festéssel Csoardás bőrruhakészítő mester-nél. Szent Miklós u. 7. Felsőváros. VENNER 8 loerős Hofier- vagy Dieselmotort. Veress István, Kistelek, Petőfi u. 17. szám. ELVESZETT egy barna akatútskás 18-án Budapestről Szegedre érkező személyvonaton. Kérem a megtalálót az iratokat adja le Szeged, Roosevelter 4. 125-6 CSEPEL motorkerékpárt vennék. Csongrádi sgt. 48. fidszt. közép. HASZNALT télikabát közpétretermetre előadó. Vázarhelyi sgt. 4. fidszt. első ajtó. KET drb 120 kg körüli sertés előadó. Lengyel u. 7. szám. EGY albérleti üres szoba-konyha használatra kiadó. Pásztorok. Mikszáth K. u. 16. szám. Bent az udvarban, közpéti ajtó. MODERN világvevő rádió előadó. Gutenberg (volt Margit) u. fidszt. 3. FRISS párolt sertés húshoz kapható a Szegedi Vágóhid hatóságai húszvételekkel reggel 7-től délelőtt 11 óráig. BÉRELSZAMOLO SZTK munkaügyi ügyintéző, anyagkezelő és anyagkönyvelő munkakörben gyakorlott adminisztratív, valamint vasúti és más szállítási ügyekben jártas munkavállalókat, technikusok hosszabb gyakorlattal, perfect gyors- és gépfűzőt és éjjelőröket felvezet a Vízmezői Vállalat főépítészvezetője, Dorozsmai út 39.

KOCSIMOSOT felvezet a Szegedi Gépjárműjavító Vállalat, Pacsirta u. 1. HIVATALSEGEDNEK női munkanőket felvezetünk. Villany- és Épületszerelő V. Szeged, Boros József u. 3. A SZEGEDI Csece- és Gyermekek-fozónőképző Iskola 1955 február elején indul Kétes, bejárásos. A növendékek napi négyzeres étkezésben részesülnek től-és nélkül. tandíjjal nem fizetnek. A gyakorlati időre egyenruhát kapnak. Felvételi korhatár 17-30 év. A felvételi kérvényüket Szeged, Telek u. 19. szám alá kell beadni és csatolni kell hozzá: Születési, orvosi és vagyoni bizonyítványt, 1 drb fényképet, életrajzot és legalább 8 általános iskoláról szóló bizonyítványt. A tanulmányok befejeztével gyermekipólónói oklevelet kapnak, ezzel az elhelyezkedésük biztosított lesz.

S P O R T

Örömmel lépünk a Haladás „Baráti Köré”-be

Három hete, hogy Szeged labdarúgó-cévesztettük jogosultságukat attól a küzdelemtől, mely az ország legjobb 14 csapata között folyik évről-évre Népközlejárásunk labdarúgó bajnokságáért. Fajdalmasan éreztük bennünket a hír. Az utolsó mérkőzés előtt titokban még egy kissé reménykedtünk, hátha, hiszen a budapesti Dózsa ellen mindig sikerült a játék a mieinknek. Ezzel azonban nem így volt. Bármily hősiesen küzdötték a szegedi fiúk, a játék nem ment úgy, amint szeretők volna. A győzelem ezúttal elmaradt — a Szegedi Haladás kiesett az NB. I-ből. Majd jöttek az új év hírei — hogy ez a játékos megy Győrbe, az megy Salgótarjánba, a harmadik Diósgyőrbe. Rossz ördöszel hallgatunk ezeket a híreket. Lehet-e még ez? Elhagyják Szegedet azok a játékosok, akik úgy összeforrtak Szeged szurkoló táborával? Hát nem volt elég, hogy a nagymúltú Petőfi és a Lokomotív kiesett az NB. II-ből? Meg a Haladást is szét akarják szedni? Meg akarják teljesen fosztani Szeged sportiszerető dolgozóit a Nemzeti Bajnokság fejlettebb küzdelemeinek az élvezetétől, végleg ki akarják zárni Szeged labdarúgását hazánk élcsop-

portfőből? Azt a Szegedet, amely tucat-számra nevelte és neveli ma is a tehetséges labdarúgókat élsportunk erősítésére? A hírek nem is hazudtak. Voltak ilyen megmozdulások, amelyről a „Délmagyarországi” vasárnapi számában olvastunk, amelyből azt is meg tudtuk, akadtak olyan szegedi sportemberek, akik chiez segítő kezét nyújtottak. De ugyanezeket olvastuk a „Délmagyarországi”-ban, hogy ezt a káros tevékenységet nem nézik tétlenül Szeged hivatott sportvezetői. És a legnagyobb örömmel vették tudomásul a Haladás játékosainak megnyilatkozását, akik a csábító ígéretek ellenére is kijelentették, nem kívánják elhagyni városukat és szurkoló táborukat, továbbra is harcolnak Szeged színeért és minden megtesznek az NB. I-be való visszajutásért.

Ebből a küzdelemből mi, az Országos Csemegerekedelmi Vállalat dolgozói is ki akarjuk venni részünket és örömmel csatlakozunk a Haladás Baráti Köréhez, hogy vállalva dolgozzunk Szeged élsportjának biztosításáért.

Hüpfér Mátys, 144-es áruada dolgozója

KÉZILABDA

A Szegedi Haladás szombaton délután 4 órától kézilabda villámturnát rendez a Rókusi Tornacsarnokban, az alábbi csapatok részvételével: Férfiak: Haladás, Bp. Építők, Szpartakusz, Fáklya, Petőfi, Vörös Meleor, Pedagógiai Főiskola, Kinizst. Nők: Építők, Pedagógiai Főiskola, Kinizst, Textil, Haladás, Petőfi és Bőrösök.

BIRKOZÁS

Vasárnap délután 2 órai kezdettel NB. II-es Béke-kupa csapatbajnoki mérkőzés lesz a Rókusi Tornacsarnokban a Haladás, Bp. Vörös Lobogó és a Szolnoki Lokomotív csapatai között körmérkőzés formájában.

FELHIVÁS

A VTSB mellett működő labdarúgó játékeztető tanácsa elnöksége felhívja a játékeztetők figyelmét, hogy 23-án délelőtt 9 órai kezdettel tartja évi beszámolóját a VTSB nagytermében. A beszámoló után kerül sor a játékeztető tanács új vezetősége megválasztására. A játékeztetők számára a megjelenés kötelező. Érdeklődőket szívesen lát a játékeztető tanácsa.

JT, Elnökség

SPORTBÁL

A Szegedi Dózsa SK szombaton este fél 8 órai kezdettel tartja meg szokásos sportbálját az MSZT színház nagytermében. A bálra Szeged város sportolói kivül a szórakozni vágyó fiatalokat szeretettel meghívja a Dózsa Sportkör.

A Haladás játékosai elutaztak Balatonföldvárra

A Szegedi Haladás labdarúgó csapata Balatonföldvárra utazott, ahol könnyű edzésekkel készül a bajnoki évad kezdetére. A csapat február 6-án játssa első barátságos mérkőzését valamelyik szegedi csapattal. Az üdülőbe 18 játékos utazott el Kalmár György vezetésével.

Ifjúsági labdarúgó tornája Olaszországban

A Nemzetközi Labdarúgó Szövetség április elején Olaszországban rendez meg az ifjúsági labdarúgó tornáját. A nemzetközi torna 16-os mezőnyének érdekessége, hogy ezen — elsősorban — a Szovjet-unió ifjúsági labdarúgói is résztvesznek. Rajtuk kívül: Nyugat-Németország, Ausztria, Belgium, Bulgária, Csehszlovákia, Franciaország, Anglia, Észak-Irország, Olaszország, Luxemburg, Portugália, Saar-vidék, Spanyolország, Svájc és Magyarország csapata indul.

Olaszországban újabb rendelkezés szerint az 1955-56. évi bajnoki idényben az 1. osztályú labdarúgó egyesületek csak egy külföldi játékost szerepeltethetnek.

Totó-lippjeink a 4. számú szelvényhez

1. Internazionale—Fiorentina 1, 1; 2. Catania—Roma x, 1; 3. Pro Patria—Bologna 1, x; 4. Spal—Milan 2, 1; 5. Udinese—Torino x, 1; 6. Lazio—Triestina 1, 1; 7. Tropes—St. Etienne 1, 1; 8. Toulouse—Reims 1, x; 9. Metz—Lens 1, x; 10. Bordeaux—Strasbourg 1, 1; 11. Valenciennes—Lok. kupa, kézil. női 1, 1; 12. Győri Vasas—Miskolci Lok. 2, x; 13. Nice—Monaco 1, 1; 14. Lyon—Racing Paris 1, 2; 15. Napoli—Sampdoria 1, 1; 16. Bp. Lok.—Szombathely L. 1, 1.

A SZEGEDI KENDER SPORHÍREI

Teközünk a taroló bajnokságon igen jól szerepelek. Eredményeink a következők: Sz. Kender—Újszeged 1308:1280. Lejtől dobóknál Szőlő 288, Fehér 243 és Papdó 241 fa. A bajnokságon ismét legyőztük az újszegedieket 1453:1315 fa arányban. Végéredményben 216 fával hatalmas győzelem arattuk régi riválisuk felett. A vízszavagó legjobb dobó Molnár Gy. 276, Bereczki 251, Kása 243, Tóth 240 és Korzsényi. Az újszegedi jó szereplés után, váratlanul vereséget szenvedtek teközünk a Sz. Dózsa csapatától 1427—1308 arányban. Legjobb dobóknál Fehér 246, Papdi S. 227 és Kihd'eln 222 fa. Női csapatunk 193 fával vereséget szenvedett a Szegedi Lokomotív csapatától, mivel egy versenyzőnk elkésett, legjobb dobók Kalmárné 194 és Molnárné 177 fa.

Asztalitenisz csapatunk az Alföldi Béke Kupa csapatbajnokságon vesz részt.

Sakkozóink szorgalmasan készülődnek a közeljövőben meginduló csapatbajnokságra.

Kerékpárosaink Neel Zoltán edző vezetésével február első hetében elkezdik tornatermi edzésüket a Textil Technikum tornatermében.

Az évvégi jelentés szerint sportkörünk 30 II. osztályú, 80 III. osztályú és 7 ifjúsági sportolóval rendelkezik. Ezek szerint összes sportolóink között 117 minősített sportoló van, ami 43,3 százalékknak felel meg.

Bóhata József

Pontozó bírói tévedések miatt veszített a magyar csapat

TÖRÖKORSZÁG—MAGYARORSZÁG 5:3

Nagy érdeklődés mellett bonyolították le a Törökország—Magyarország visszavágó birkozó mérkőzést. A visszavágó mérkőzésen birkozóink sokkal jobban küzdöttek és minden súlycsoportban egyenrangú ellenfelei voltak a török birkozóknak. Az elugult pontozóbírók azonban nem értékelték birkozóink technikailag fontos és feltűnő módon haza dolgozták. Különösen Szilvássy és Polyák esetében, akiknek óriási pontfölénye ellenére is a török birkozókat jelentették ki győztesnek. A magyar csapat vezetői mindkét versenyző esetében óvtak. Eredmények: Lepkeszily Akbas (török) pontozással győz Baranya ellen; légsúly Yilmaz (török) győz Hódos ellen; nehézsúly R. Rogan (török) győz Polyák II. ellen; könnyűsúly Tarr győz Kambur (török) ellen; váltósúly Alik (török) győz Szilvássy ellen; középsúly Gurics győz J. Dogan (török) ellen; félnehézsúly Zafer (török) győz Reznák ellen; nehézsúly Növényi győz Bastimur (török) ellen.

Budapest kötőtfogású birkozó válogatottja 5:3 arányban győzött Ankarában

A Törökországban vendégszereplő magyar kötőtfogású birkozó válogatott kedden este óriási érdeklődés mellett, mint Budapest válogatott csapata mérte össze erejét az ankarai válogatottal. A találkozó 5:3 arányú magyar győzelemmel végződött.

SPORTHÍREK

Kiss Kató nyerte az OTSB női törversenyét Elek Ilona távollétében; 2. Zsabka; 3. Kovácsné.

Kenyai labdarúgó válogatottja 3:1 arányban legyőzte a Bécsi Austria csapatát.

Hazaértek Hastingsból a kifülfően szereplő Szabó László és Bilek István sakkzók.

A mórhaiimi általános iskolában tornaterem épül. Az építkezéshez a község dolgozói és az úttörők is társadalmi munkával hozzájárulnak. A tornaterem a tervek szerint áprilisra elkészül.

SPORTKÖNYVEKRŐL

Középtávutlás

A magyar szakirodalom keveset foglalkozott a középtávutlással, amely pedig különösen a 800 és 1500 méteres klasszikus távjaival a közönség körében is igen népszerű, ezért a könyv házigazda pótol. Egyben időszertű is, mert a magyar atlétika az utóbbi időben éppen a középtávutlásban mutat fel — e-sősorban a megváltozott edzés módszereknek tulajdonítható — fejlődést és ezt a könyv figyelembe veszi és elemzi az összes haladó edzésrendszert.

Subert István, a Népsport atlétikai rovatvezetője a bevezető részben a középtávutlás rövid történeti áttekintésével felelt — talán túlságosan is — a figyelmet. Az olvasó úgy érzi, szívesen tudna még a tárgy sporttörténetéről többet is. Sir József — atlétikai állami edzője, 100 méteren 10,4-el még ma is csúcsjár — az atlétikai fejlődés két főtényezőjét a technikában és az edzésrendszert jelöli meg. Ennek megfelelően épít fel a könyv anyagát. A technikai részben külön foglalkozik a rajt, a távközi futás és a hajrá technikájával s a sokat vitatott lépéshosszal. Az edzés tárgyalás főrész ad helyet az edzésrendszerek s bőven tárgyalja a magyar adottságoknak igen megfelelő négy időszakos edzésrendet. A könyv befejező része a taktika, melynek trambeszűda fejezetében a nemzetközi élvonalba tartozó 800-as és 1500-as futók, köztük a mi Béri-kányink kiemelkedő eredményel, részidőiket feltüntetése ad értékes gyakorlati útmutatásokat közléptafutóinknak és edzőinknek.

Tasnádi József

1955. január 20-án d. u. 6 órakor új készítményeinkből

CUKRÁSZATI BEMUTATÓ

rendezünk a Virág-cukrárszűdhban, melyre Szeged dolgozóit szeretettel meghívjuk. Hungaria-szálló vezetősége.

DELMAGYARORSZAG

Magyar Dolgozók Pártja csongrádmezei napilapja Szerkesztő: a szerkesztőbizottság Felelős kiadó: az MDP Csongrád-mezeyi Bizottsága Szerkesztőség: Szeged Lenin-u. 11. Telefon: 35-35 és 40-83. Kiadói hivatal: Szeged, Klauzál-ter 2. Telefon: 31-16. és 35-00.

Csongrádmezei Nyomdaipari Vállalat, Szeged Felelős vezető: Vincas György

Tanácsstagok fogadóórái

VÁROSI TANÁCSSTAGOK FOGADÓÓRAI

Kazi Ferenc, 22-én, 5-7-ig, Földműves utcai iskola. Magyar Andor, 22-én, 5-7-ig, Földműves utcai MSZT-helyiség. Dr. Szeghy Endre, 22-én, 4-6-ig, Pedagógiai Főiskola, Április 4. úja 6. szám, Történelmi tanterem. Sziládi Sándorné, 22-én, 5-7-ig, Siketnéma Intézet. Fischer Miklósné, 21-én, 5-6-ig, újszegedi Tanítóképző. Abraham Józsefné, 20-án, 5-7 óra, újszegedi Tanítóképző. Darázs Istvánné, 20-án, 5-7-ig, Szilvári sugárút iskolája. Hargitai Andorné, 20-án, fél 5-fél 7-ig, Kossuth Lajos sugárút 63. szám, KIK iroda. Kasza Pálné, 20-án, 5-7-ig, móravárosi pártszervezet. Lódi Ferenc, 20-án, 4-6-ig, Siketnéma Intézet, Bécsi krt. 36. Nagy Géza, 20-án, 5-7-ig, Szent György utcai fiúiskola. Nagy István, 20-án, 4-6-ig, Építőipari Technikum. Papdi Ferencné, 20-án, 5-7-ig, Földműves utcai iskola. Pál Istvánné, 20-án, fél 5-fél 7-ig, Petőfi utcai XI. utcai óvoda. Schneider Imréné, 20-án, 4-6-ig, Kossuth Lajos sugárút 62. sz. KIK iroda. Zöldi Imréné, 21-én, Széll utcai óvoda, 5-7 óra. Páka Márton, 21-én, Sztálin krt. 97. I. 83. 10-12 óra. Pántya József, 21-én, Kéziszerszámgyár, OB. iroda, 10-12 óra. Láng Károly, 21-én, Petőfi Sándor sgt. 6. SZHSZ-helyiség, 10-12 óra. Kiri Mátys, 21-én, Petőfi Sándor sgt. 81. MSZT, 5-7 óra. Forró Antal, 21-én, Tömörkény utcai leányiskola, 5-7 óra. Rabai Imréné, 20-án, Radnóti gimnázium, 5-7 óra. Rózsa Józsefné, alsóvárosi iskola, 21-én, 5-7 óra.

AZ I. KERULETI TANÁCSSTAGOK FOGADÓÓRAI

Nagy István, Építőipari Technikum, (Horváth M. u.) 20-án, 4-5 óra. Dr. Gergely Győző, január 20-án, 4-6 óra, Dózsa György utcai iskola. Petri Ilona, 20-án, 5-7 óra, újszegedi Tanítóképző. Pluhár András, 20-án, 4-6 óra, Szakszervezeti Székház, Tolbuchián sgt. III. KERULETI TANÁCSSTAGOK FOGADÓÓRAI Papdi Mária, Szabadsajtó u. 64. szám alatt, január 20-án, 4-6 óra. Erdői István és Vincze Ferenc, Tolbuchián sugárút (volt Pártiskola), január 23-án, 9-11 óra. Halász Károlyné és Rózsa István, móravárosi ált. iskolában, január 23-án, 9-11 óra. Kőszó Lajos, Tisza-malom kultúrthelyiségében, január 26-án, 2-4 óra. Mágóri Imréné és Veszolovszki Antal, Hámán Kató u. MNDSZ helyiségében január 29-én, 5-7 óra. Klacsó Mária, móravárosi ált. iskolában, január 29-én, 4-6 óra. Gárdián Mihály és Ruzsári János, Földműves u. 7. MSZT helyiségében, január 23-án, 10-12 óra. Péter Szabó Imréné, Petőfi S. sgt. 89., KIK-iroda, 20-án, 17-19 óra. Nagymajtényi László, Bécsi krt. 36-40., (Siketnéma Intézet), 20-án, 16-18 óra. Balogh Lászlóné, Földműves utcai ált. iskola, 22-én, 17-19 óra. László András és Kazi Ferenc, Földműves utcai ált. iskola, 22-én, 17-19 óra. Dobó Miklós, (Siketnéma Intézet), Bécsi krt. 36-40., 23-án, 9-11 óra. Kőszó Lajos, Tisza-malom kultúrterme, 23-án, 10-12 óra. Finta Kálmán, Petőfi S. sgt. MSZT helyiség, 23-án, 10-12 óra. Lovász János, Sárkány utcai MNDSZ helyiség, 23-án, 10-12 óra. Hámori Ede és Pántya József, Késárúgyárban, 25-én, 17-19 óra. Németh Zoltán, Gépipari Technikum, Káivária tér 5/b. 29-én, 18-20 óra.

SAKK

A Béke-kupa csapatverseny befejeződött. A kiesési rendszer szerint lebonyolított versenyen 24 csapat vett részt csapatonként 4 versenyzővel és két tartalékkal. A döntőben a Haladás I. a Lokomotív I. ellen 3 1/2 arányban győzött s ezzel megszerezte a Béke-kupát. A Haladás csapata meglehetősen fölénytel nyerte a versenyt s a csapat tagjai Ott, Tarnai, Rédei, Mosonyi és Dózsa az egész versenyen játszmát nem veszítettek.

A közeljövőben befejeződött városbajnoki és megyei bajnoki idényben versenyzőink főleg a végjátékok követek el sokszor elemt hibákat. Ennek oka az, hogy főleg fiatal versenyzőink ügyszólóan kizárólag a megnyitások tanulmányozására fektetnek súlyt, aminek azután az a következménye, hogy a végjátékok alapelveivel nincsenek tisztában.

A gyakorlatban a végjátékok közül leggyakrabban a bástyavégjátékok fordulnak elő. Ki ne ismerne rá, hogy az alábbi hadállás, vagy ahhoz hasonló hány-szor fordult már elő játszmáinkban. Világos: K8, Bc2, gyalog a7. Sötét: Ke7, Bb1. Világosnak nyernie kell, de a kizárólag ez az egyetlen lépés nyer, mert 1. Bc7-re Kd8, 2. Bb7, Bb1 döntetlent tart. 1. ... Kd7, 2. Bb8, Bb1, 3. Kb7, Bb1+, 4. Ka6, Ba1+, 5. Kb6, Bb1+, 6. Kc5 és világos nyer.

A RÁDIO MŰSORA:

JANUÁR 21, PÉNTEK

Kossuth-rádió 4.30 Hírek, 4.40 Reggeli zene, 5.30 Falurádió, 6.45 Lapszemle, 7 Hírek, 7.15 Hanglemmek, 8.30 Népi zene, 9 Indulók, 9.10 Gyermekrádió, 10 Hírek, 10.10 Varsányi László zongorázik, 10.30 Óvodások műsora, 10.50 Gyermekrádió, 11 Operaréztételek, 11.30 Két elbeszélés: Benamy Sándor: Utolsó napok: Kóródi József: Levél Viktorhoz, 12 Hírek, lapszemle, 12.15 Népi zene, 12.45 Vidám hanglemmek, 13 Táncczene, 14 Hírek, 14.25 Úttörő híradó, 14 óra 50 Enek, 15.10 Esztrád műsor, 15.40 Szovjet filmek zenéje, 16 Orosz nyelvek, 16.20 Sport-híradó, 16.40 Ney Tibor hegedűl, 17 Hírek, 17.10 Heizer János előadása: Vulkánok az égshegyek világa, 17 óra 30 Szív küldi, 18 Ríportműsor: Egy hónappal a versenyfelhívás után, 18.30 Beethoven: f-moll szonáta, Zongora; Wil-

helm Kempff, 19 Válasz külpolitikai kérdésekre, 19.15 Ajándék-műsor, 20 Esti híradó, 20.20 Találkozás Leninnel, Elmondja Rudas László, 20.40 Szimfonikus zene, 21 óra 30 Sporthíradó, 22 Hírek, 22.10 Tíz perc külpolitika, 22.20 Lengyel Zenei Hét, 22.45 Kemény Simon verseiből, 23 Esztrád zenekar, 23.30 Lassan leszál az éjjel... Verses, zenés összeállítás, 24 Hírek, 0.10 Vidám népdalok.

Petőfi-rádió 6.30 Kisiskolások műsora, 6.40 Torna, 6.50 Keringő, 7 Hanglemmek, 14 Operaréztételek, 14.50 Népek da'ariból, 15.30 Kamaraz